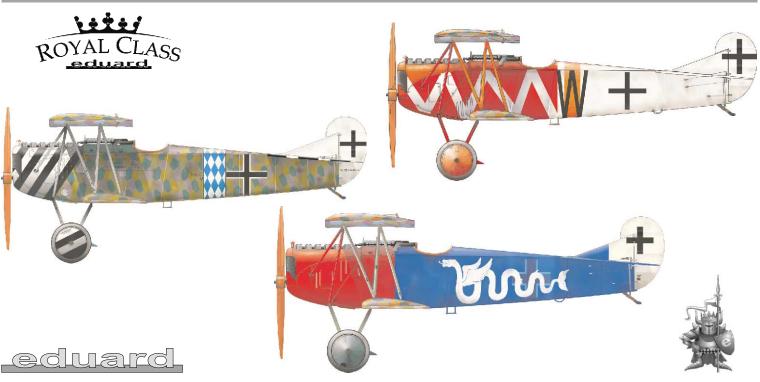
FOKKER D.VII

A FEW WORDS...

...ON THE DESIGNER:

The Fokker D.VII carries the name of the company that created it, and the company carries the name of its originator, Anthony Herman Gerard Fokker, a young Dutchman living in Germany. Fokker founded his first manufacturing facility in Germany as a twenty two year old in 1912. From 1913, it operated from Schwerin, and from the outbreak of the First World War, was a supplier of aircraft to the German air force. The name Fokker gained recognition in 1915 with the introduction of the 'E' fighters. The E.I, E.II and E.III, as the first types to featurea synchronized gun firing through the propeller arch, enabled the German air force to gain superiority over the Western Front, and for Fokker to attain one of his career highs. However, nothing lasts forever, and in those times, this fact was a harsh reality. The introduction by the Allies of types such as the Nieuport 11 and 17, the DH-2 and the Sopwith Pup, turned the tables in a relatively short period of time, and development of newer, heavier biplane fighters provided Fokker with no real success. The following year saw the rise of Albatros as the premier supplier of aircraft to the German air force, with Pfalz being solidly in second place. In June, 1916, Reinhold Platz became a major collaborator of Fokker. Platz was a gifted welder without any higher specialized engeneering training, but was equipped with great technical feel, and was able to successfully execute Fokker's most labor intensive ideas. The collaborative effort between these two men would influence the course of aircraft design and forever elevated the name of Fokker to legend status. The type that propelled Fokker to the forefront of German aircraft development was the Dr.1 triplane, that in its red guise, was made eternally famous by the Red Barron, Manfred von Richthofen.

...ON THE MACHINE:

The Fokker Dr.1 certainly achieved the status of legend, if not as a one sided success. The concentration of weight nearest to the centre of gravity gave the aircraft excellent maneuverability, but consequently also some unfriendly characteristics. Fokker's triplane gave the German pilots a very effective, if labour intensive, weapon. A series of crashes, attributed to the failure of the top wing, prevented the type from seeing wider service among German fighter squadrons. Despite this, the Fokker Dr.1 remained in the service of elite units, who demonstrated the fighter's ability to pave the road ahead. This road included a similar fuselage and tail layout, constructed of welded metal tube, and a thicker, self-supporting wing. This proved to be a good combination, made better by the marriage of an effective water cooled inline engine to produce the Fokker D.VII prototypes.

Prototypes V11 and V18 built to this design philosophy, together with six another Fokker prototypes, dominated the first evaluation procedure carried out by Idflieg, inspectors representing the German Air Force, from January 21st to the 28th, 1918. According to the evaluation, the aircraft were deemed high-performing, but carrying some unwanted flying quirks. Prototype V11 was during the course of one night and morning (and according to other sources, the course of a weekend) extensively modified. The fuselage was reportedly lengthened by 40cm, and the tail surfaces were increased. It may well be true, but a comparison of photographs of the V11 prototype and series production aircraft raises doubts. In all probability, this is a rumour started after the fact, the source of which may well have been Anthony Fokker, and the actual aircraft may be a later prototype, possibly V11/II. In any case, the victor of the evaluation, and rightfully so, was Fokker, and from the winning prototype, after extensive modification, came the elegant and high performing Fokker D.VII.

Anthony Herman Gerard Fokker, April 6th, 1890 - December 23, 1939

Fokker V 11 prototype, also designated V 11/I in its original form in Autumn 1917. (Albatros/PL Gray Collection-used with permission)

Fokker V 18 prototype at the Adlershof during the First Fighter competition on January 3rd, 1918 (Albatros/PL Gray Collection-used with permission)

Fokker V 11/II, although with the same w/n 1883 as V 11/I, the significant changes are clearly visible. This plane took part on the Adlershof Fighter competition. (Albatros/PL Gray Collection-used with permission)

...ON PRODUCTION:

Production of the Fokker D.VII was initiated in late spring, 1918. A production license was also obtained by Albatros, who manufactured the aircraft not only in its parent plant, but also at its production facility at OAW (Ostdeutche Albatros Werke). The three manufactured types showed some differences, such as the engine cowl. Changes were also introduced on the production line. An increasing cooling problem saw the addition of intakes and openings that improved airflow around the engine. Similar problems surrounding the ammunition containers led to modification of cooling systems. These Fokkers were produced with three different engines, the Mercedes D.III (output of 160k), the Mercedes D.IIIa (175k), and the BMW IIIa (185k). Aircraft equipped with the BMW powerplant were designated by Fokker as the Fokker D.VIIF, while the other two weren't differentiated by designation. For this reason, identification of the BMW types is difficult. One telling characteristic is that the guns on the BMW types were placed noticeably higher, while the guns on the Mercedes powered units were practically mounted on the top surface of the fuselage. In all, there were 2800 Fokker D.VIIs produced in all versions.

...ON THE WAR:

The greatest pilot of the First World War, Manfred von Richthofen, who contributed greatly to the sucess of Fokker, did not see the introduction of the D.VII. He was killed in action on April 21st, 1918. No one on the Allied side at that time could foresee the coming of a fighter that would, through its quality and mass production, take aerial warfare to another level. A re-equipping to the type by front line units, Jastas (Jasta = JAgdSTAffel, Squadron), and a corresponding modification of tactics, significantly raised the combat quality of these units. The concept that, through the second half of 1918, the German Air Force suffered from low quality, low morale, and a lack of decent equipment, is erroneous. Morale actually remained high in the air units, and the service was given a fighter that was as good as any it ever fielded to that time. Because the Allied side never sat back with its own development, and increased its own combat capabilities, the second half of 1918 became the bloodiest timeframe of the First World War. It was during this time that a large number of German pilots gained their greatest success, typically flying the Fokker D.VII.

...ON THE COMPETITION:

The Allied air forces attempt to maintain air supremacy over the Western Front in the spring of 1918 was, with the introduction of the Fokker D.VII, given something to seriously think about. This was an aircraft that canceled the long lasting Allied advantage in the air. However, the D.VII did not better Allied types in all respects. The Sopwith Camel could outturn the Fokker, and the SPAD XIII and Se 5a were typically faster, especially where the Mercedes D.IIIa powered D.VIIs were concerned. The climb rate of these same-powered D.VIIs were not better than the climb rate of the Allied types. The BMW powered aircraft had better performance, but the engines were in constant short supply. So, what was it that propelled the Fokker D.VII to its legendary status? It was a combination of a balance of its performance and flight characteristics, ease of handling, and simple and reliable construction that was also very robust. German pilots, with the D.VII, were given a weapon that could be counted on, and relied upon, to perform up to its standard when called upon.

An early Fokker D.VII with Mercedes D.IIIa engine in the typical Fokker streaked finish (Albatros/PL Gray Collection-used with permission)

British SE 5a, powered by Wolseley W.4A Viper 200 hp engine, max.speed 222 km/h

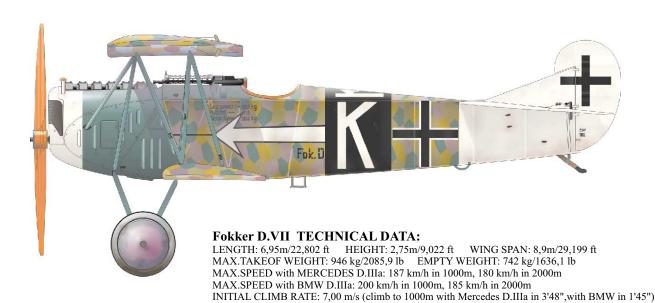
French SPAD XIII, powered by Hispano Suiza 8BEc 235 hp engine, max. speed 220 km/h. USAAC also acquired these aircraft.

British Sopwith Camel, with Clerget 9B 130 hp engine, max. speed 185 km/h.

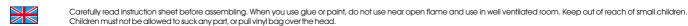
...AND ON THE MODEL:

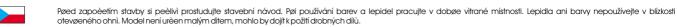
This box contains three complete kits of the Fokker D.VII in 1/48th scale. Each one represents the aircraft produced by one of the three manufacturers that produced the Fokker D.VII in 1918: Fokker, Albatros and OAW. Each of the kits contains two versions of the fuselage, which, with the Fokker and Albatros produced aircraft, represents early and late production versions, and with the OAW type, two of the late versions. There are four marking options for each of the manufacturer's aircraft, two for each production version, in the box. Four complete sets of lozenge decals are also included, as well as three sets of color photoetched details. Please note, that the model can be built without the brass, and this decision is up to you and your modeling techniques. Pay close attention to the instruction sheet during assembly, in particular as it pertains to the application of coloring, and the lozenge decals. The kit also includes a 1/48th scale resin kit of the German WW I mobile refueling station. As a special bonus, this kit contains a 1:1 scale replica of the highest Prussian decoration, the order of Pour le Mérite. During WW I, some 80 German airmen were awarded this legendary order. We sincerely wish you some pleasant modeling hours with the construction of your Fokker D.VIIs.

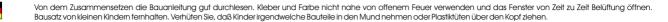
SERVICE CEILING 7000m/22 966 ft RANGE 450 km/243 nm ARMAMENT: 2x LMG 08/15 7,92mm

lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la piece de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les piè ces, ou passer un sachet vinyl sur la tete.

組み立てる前に必ず説明書をお読み下さい。接着剤や塗料をご使用の際は、窓を開けて十分な換気をおこない、火のそばでは使用しないで下さい。小さな子供の手の届かない所に必ず保管してください。部品や破片を嚙んだり、なめたり、飲んだりすると大変危険です。又、部品を取り出した後のビニール袋は、小さな子供が頭から被ったりすると窒息する恐れがありますので、破り捨てて下さい。

INSTRUKTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL BEND OHNOUT FACULTATIF PLIER SIL VOUS PLAIT NACH BELIEBEN BITTE BIEGEN

折る

OPEN HOLE VYVRTAT OTVOR FAIRE UN TROU OFFNEN 穴を開ける

SYMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ MONTAGE SYMÉTRIQUE SYMMETRISCHE AUFBAU 左右均等に組み立てる

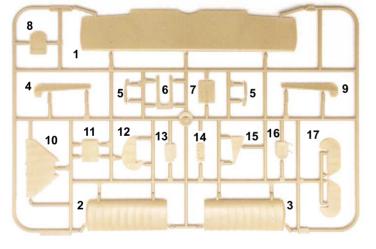
NOTCH ZÁŘEZ L INCISION DER EINSCHNITT 切る REMOVE ODŘÍZNOUT RETIRER ENTFERNEN 移す APPLY EXPRESS MASK POUŽÍT EXPRESS MASK NABARVIT PŘED SLEPENÍM AND PAINT BEFORE GLUING

PARTS * DÍLY * TEILE * PIÈCES * 部品

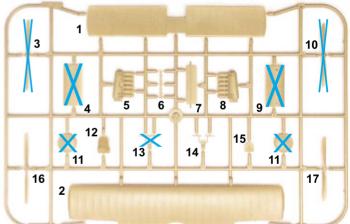
PLASTIC PARTS

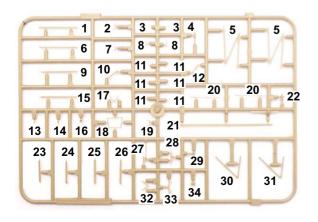
選択する

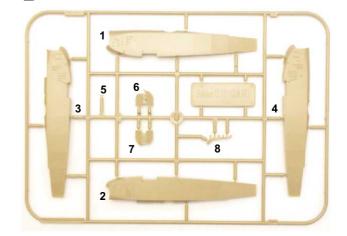
B> 3pcs.

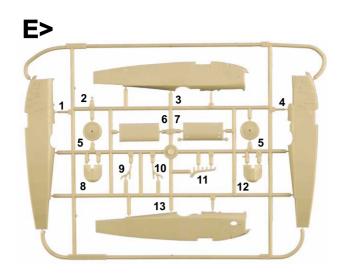
C> 3pcs.

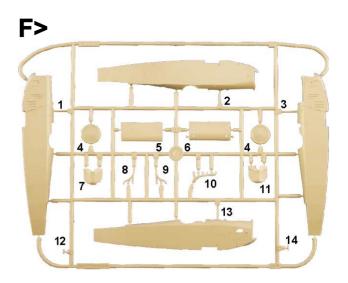

D>

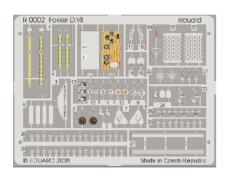

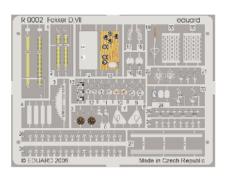
PARTS * DÍLY * TEILE * PIÈCES * 部

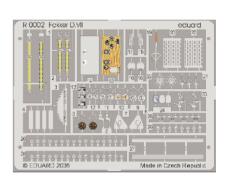

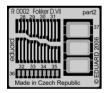

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

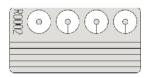

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pieces a ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte pøi stavbì. -

使用しない部品

COLOURS

*

BARV

*

FARBEN

AQUEOUS

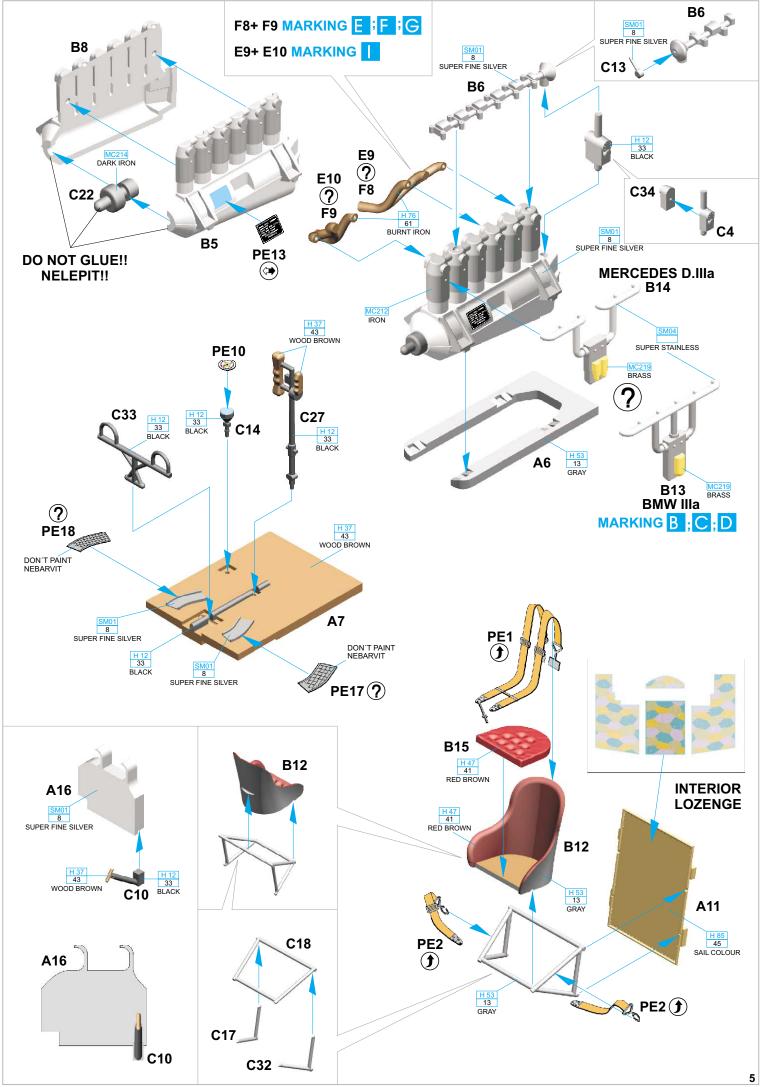
PEINTU

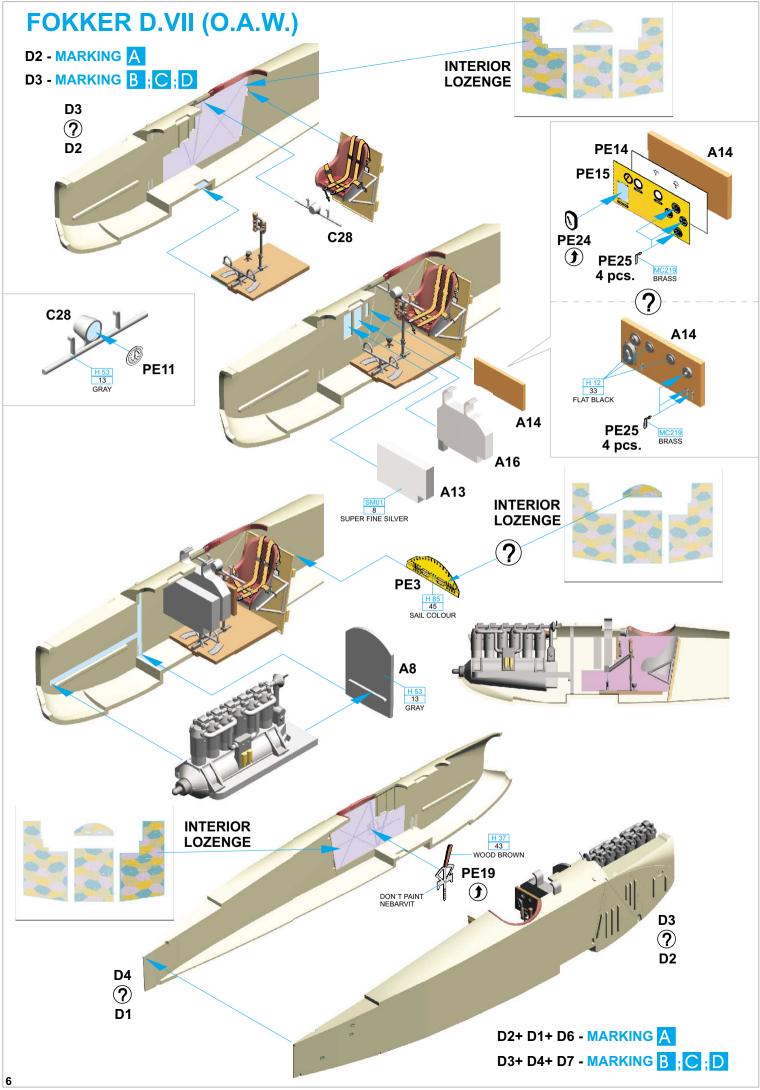
Mr.COLOR

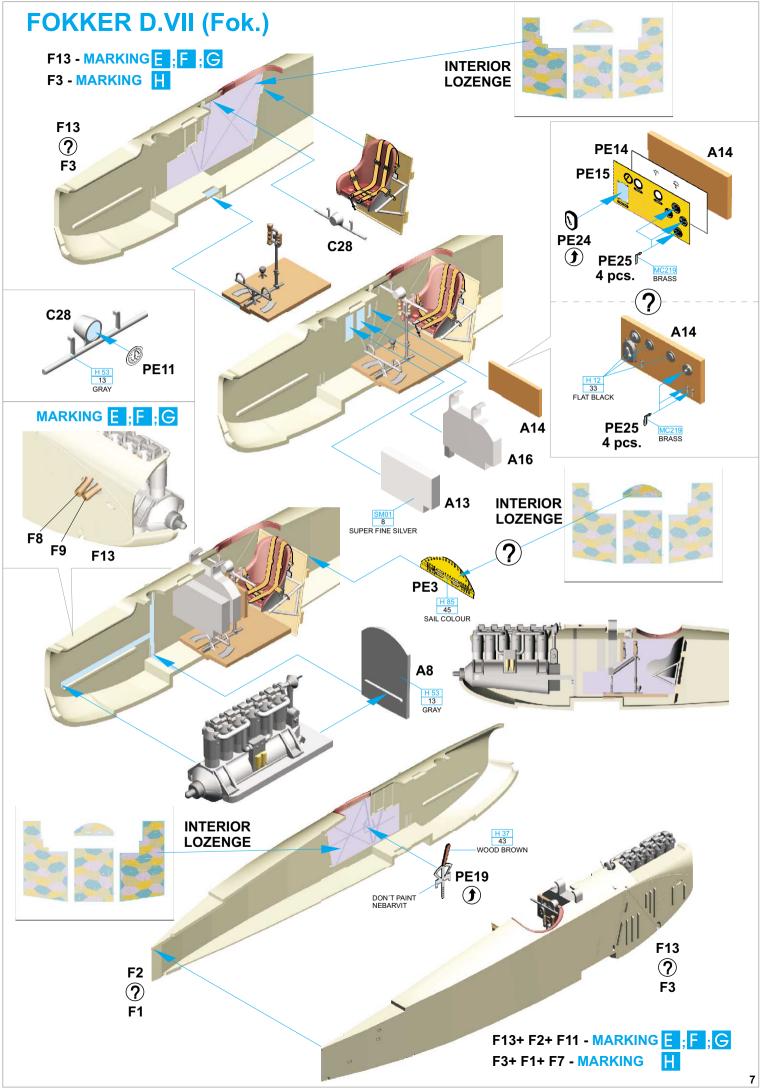
木

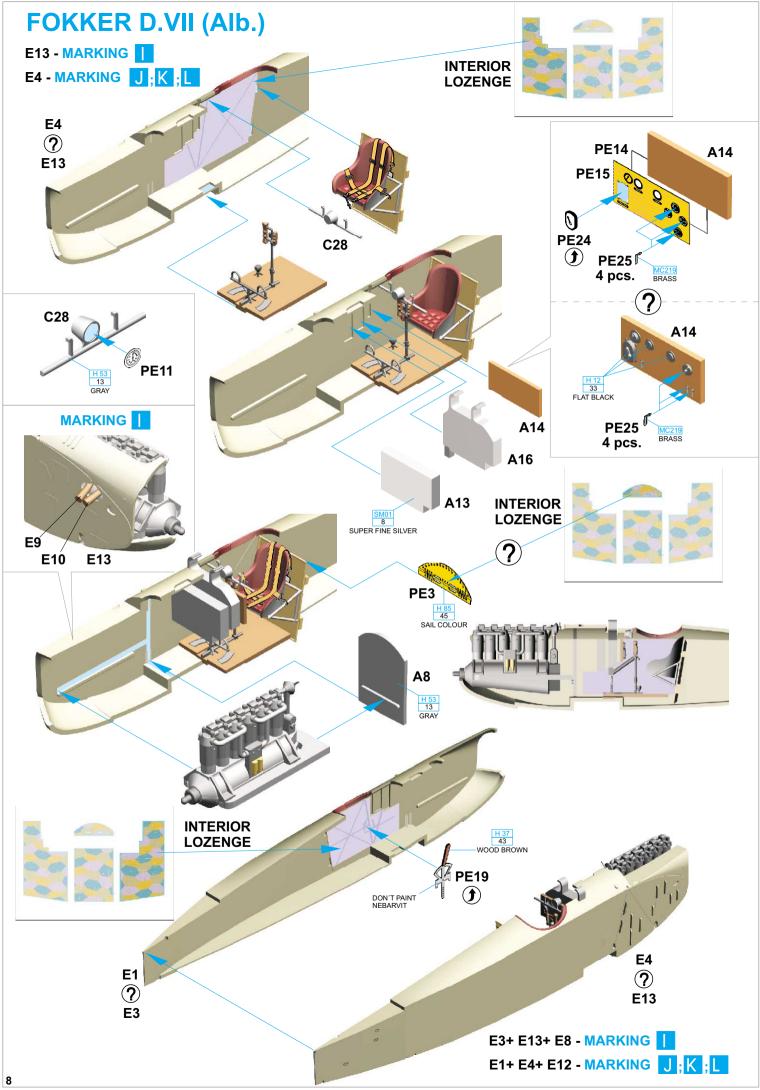
GSi Creos (GUNZE) Mr.COLOR AQUEOUS 8 SUPER FINE SILVER SUPER STAINLESS 3 RED 4 YELLOW H 6 6 GREEN H 11 62 FLAT WHITE H 12 33 FLAT BLACK 59 **ORANGE** 65 BRIGHT BLUE 80 COBALT BLUE 43 WOOD BROWN PURPLE

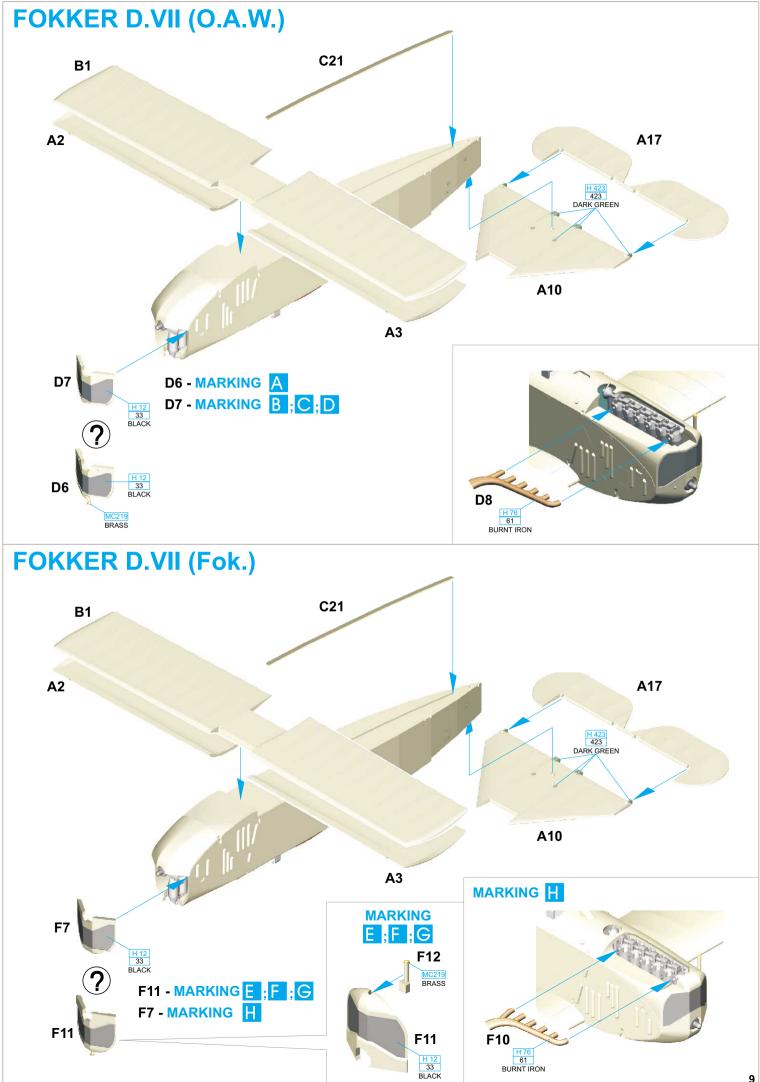
H 47	41	RED BROWN
H 53	13	NEUTRAL GRAY
H 70	60	GRAY
H 76	61	BURNT IRON
H 85	45	SAIL COLOUR
H 302	302	GREEN
H 423	423	DARK GREEN
	118	TURQUOISE
Mr.METAL COLOR		
MC212		IRON
MC214		DARK IRON
MC218		ALUMINIUM
MC219		BRASS

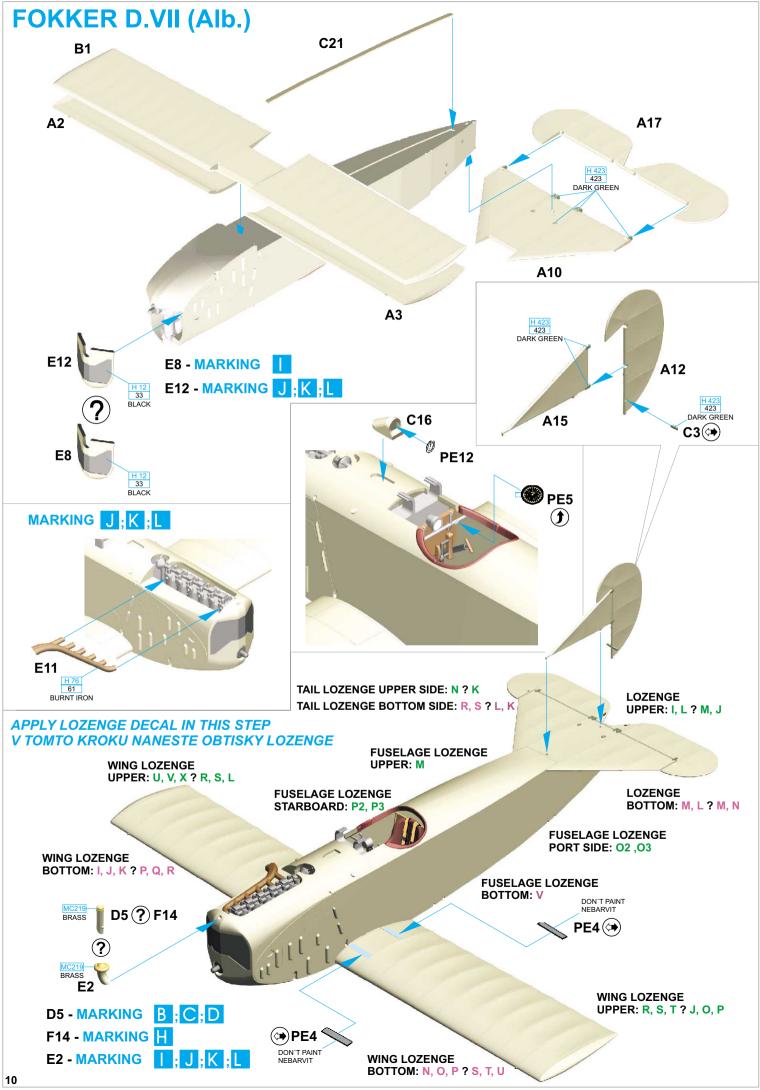

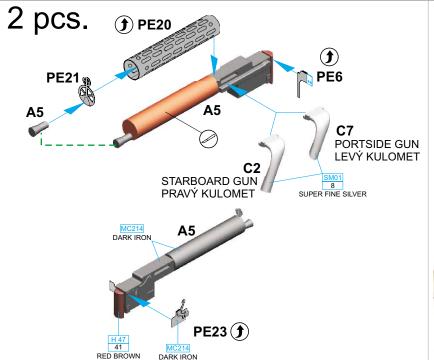

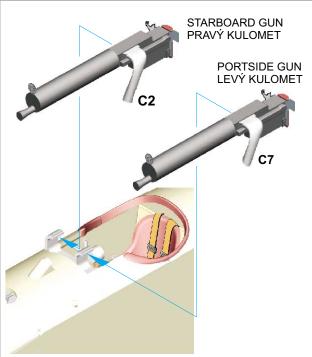

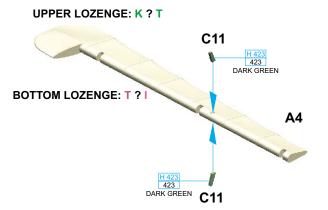

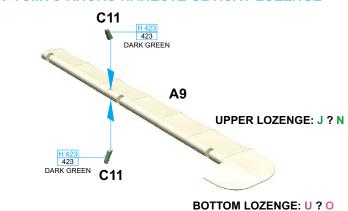

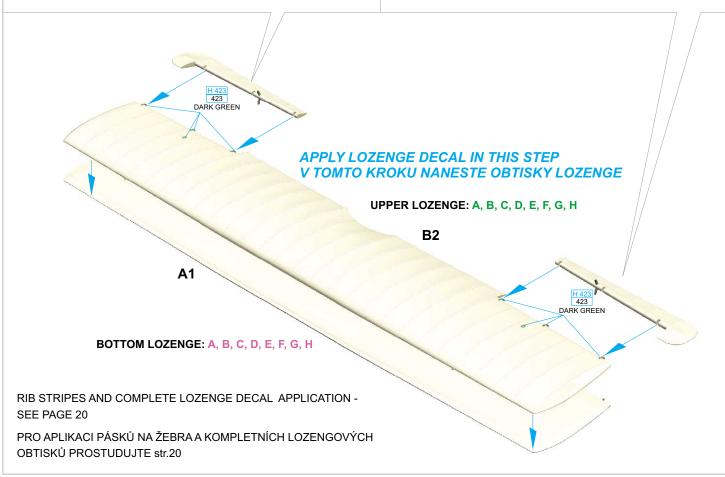

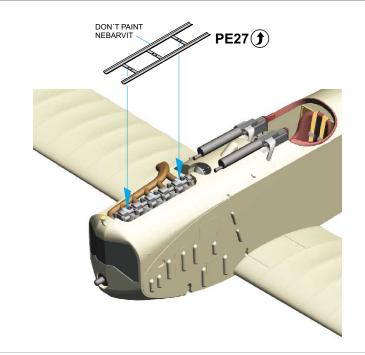
APPLY LOZENGE DECAL IN THIS STEP V TOMTO KROKU NANESTE OBTISKY LOZENGE

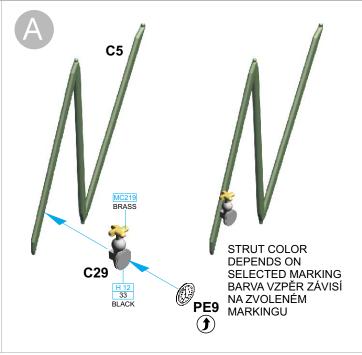

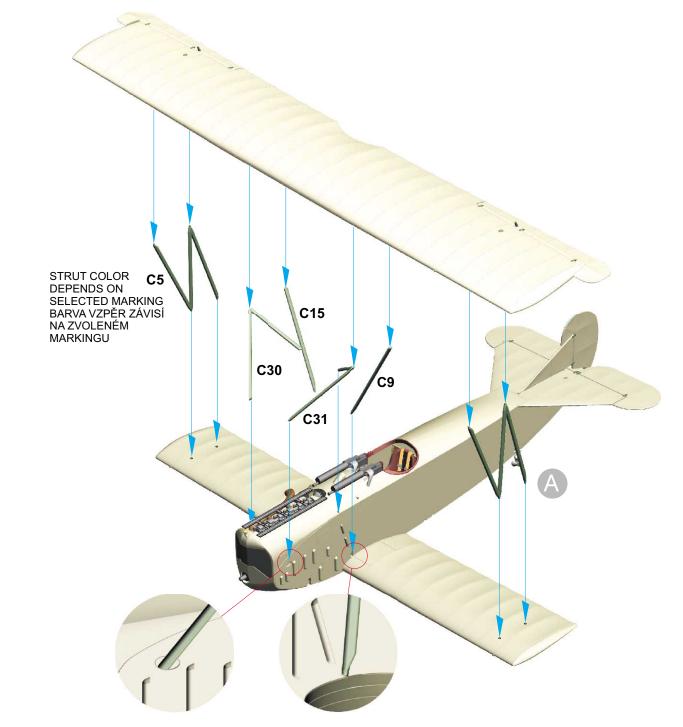
APPLY LOZENGE DECAL IN THIS STEP V TOMTO KROKU NANESTE OBTISKY LOZENGE

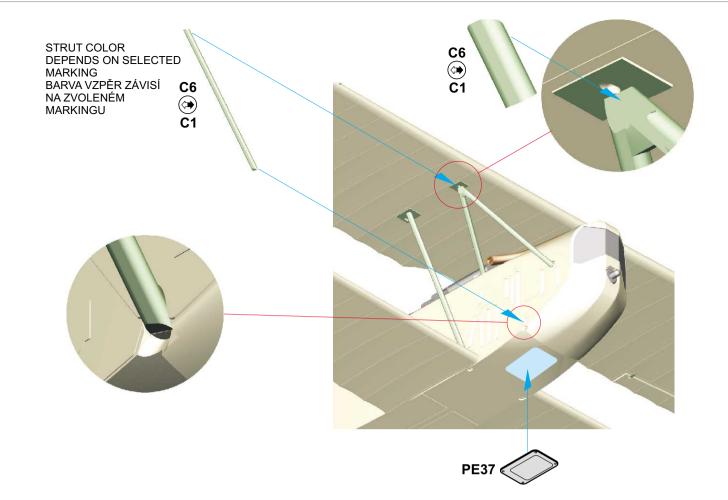

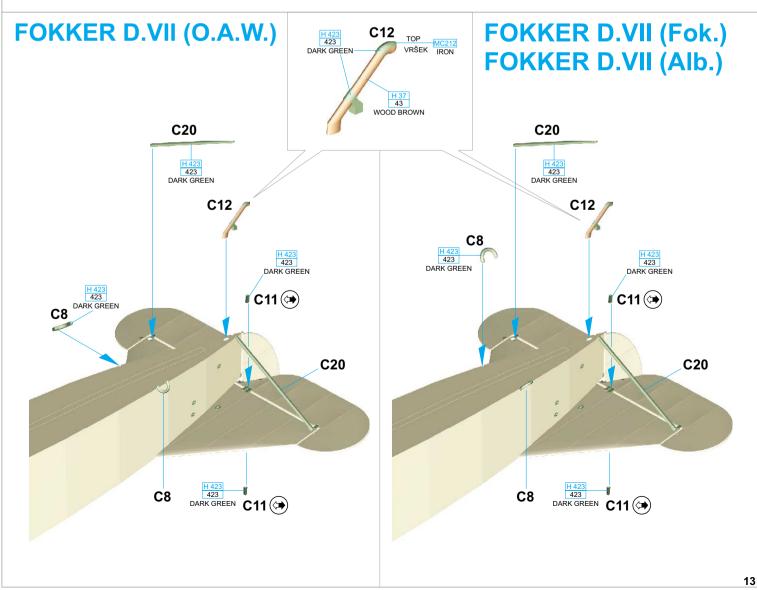

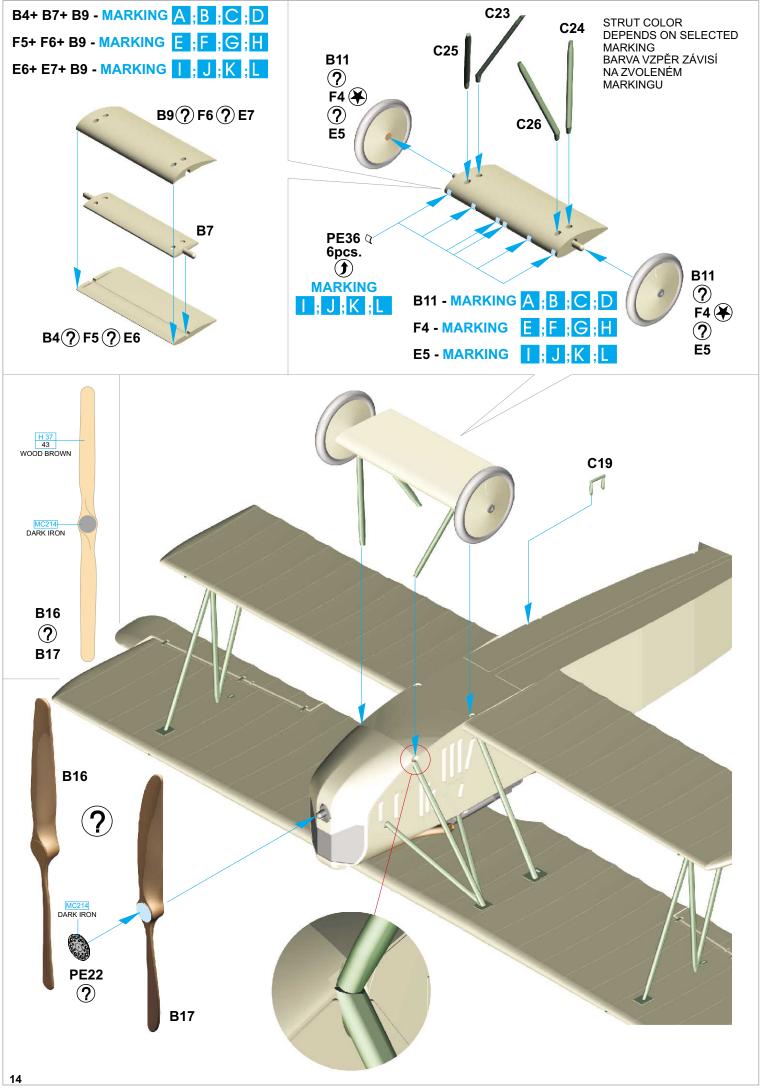

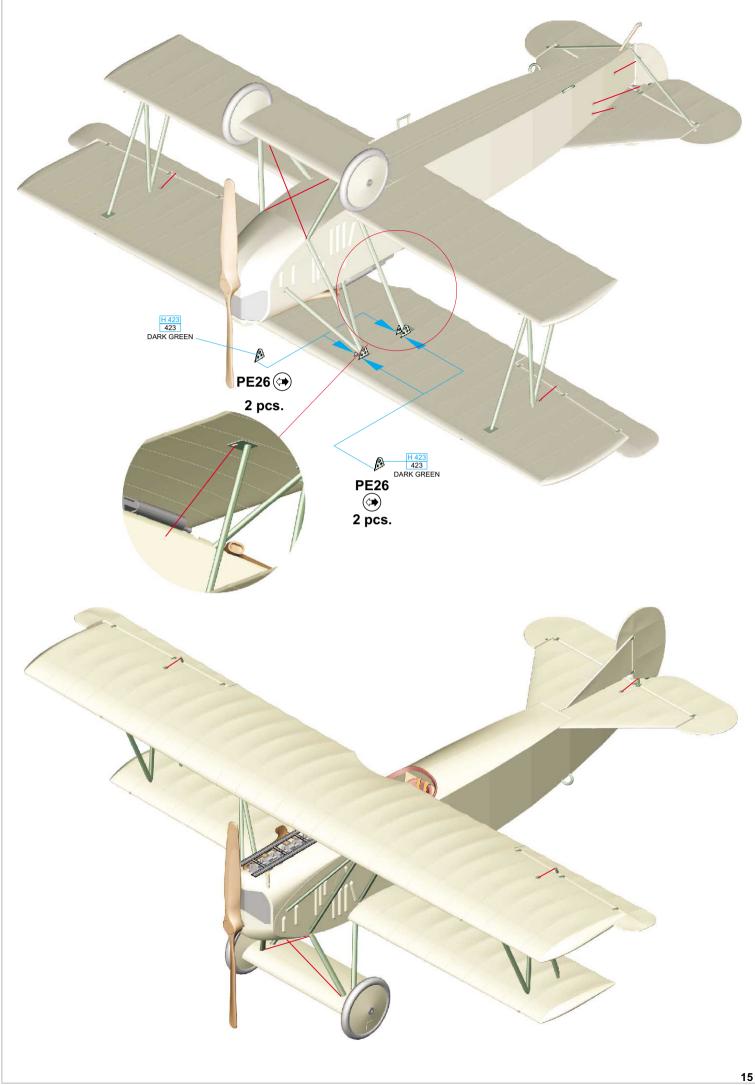

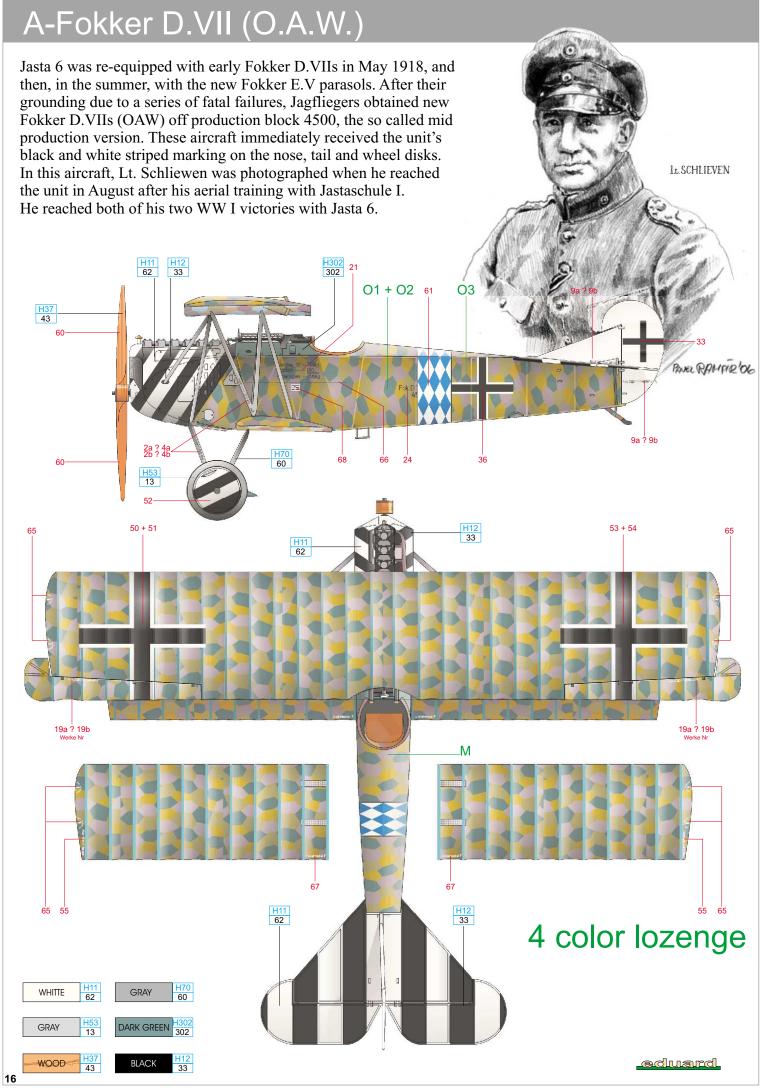

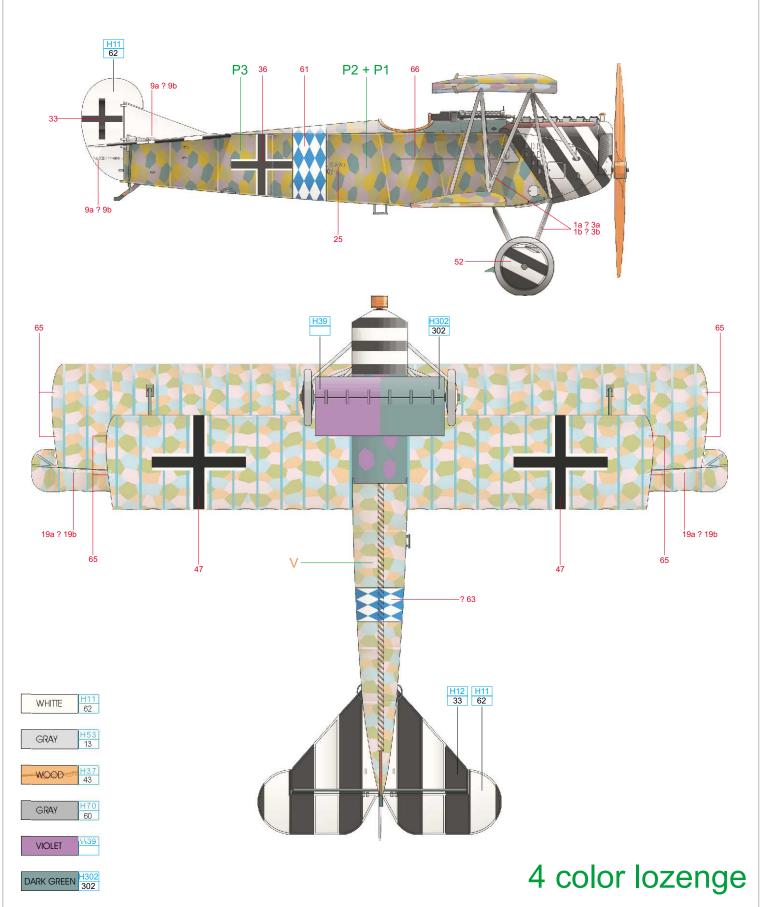

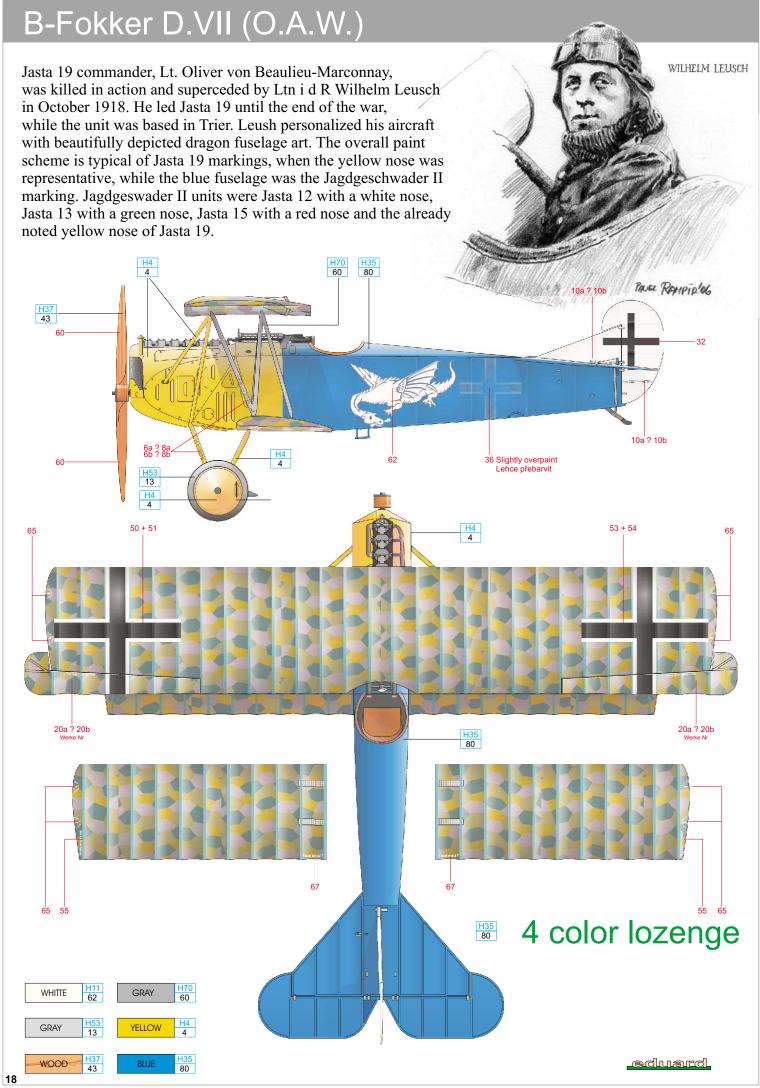

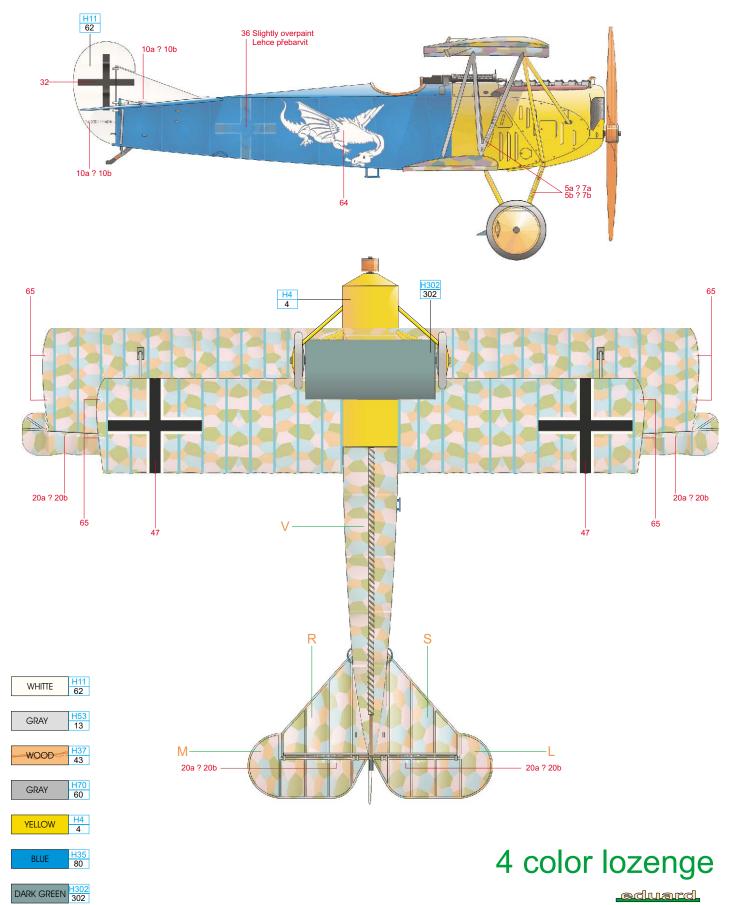
BLACK

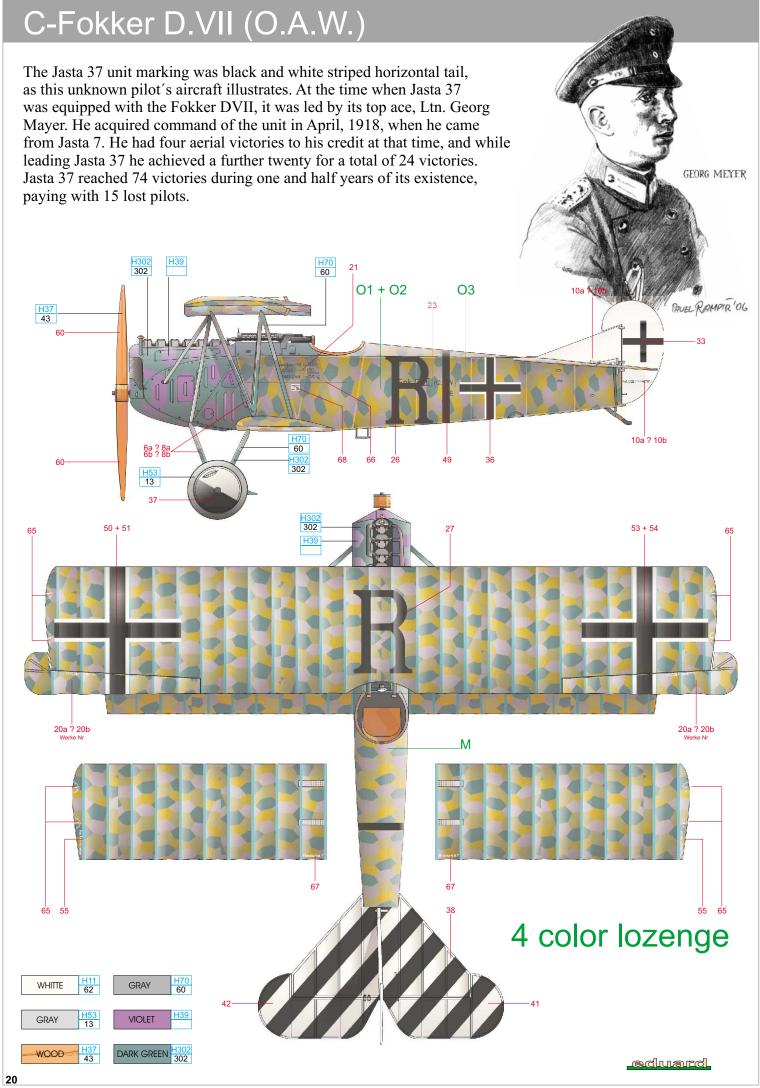
Jasta 6 byla koncem května 1918 přezbrojena na Fokkery D.VII z časné produkce fokkerovy továrny. V létě obdržela Fokkery E.V a po jejich stažení ze služby dostali Jagdfliegři Fokkery D.VII (O.A.W.) série 4500 (tzv. střední produkce). U jednotky na ně bylo promptně namalováno její označení v podobě černých a bílých pruhů na přídi, VOP a discích kol. Jedním z nich byl tento stroj, v jehož kockpitu byl vyfotografován Lt. Schliewen, k jednotce převelený v srpnu z Jastaschule I. U Jasta 6 pak dosáhl tento pilot obě dvě svá vítězství.

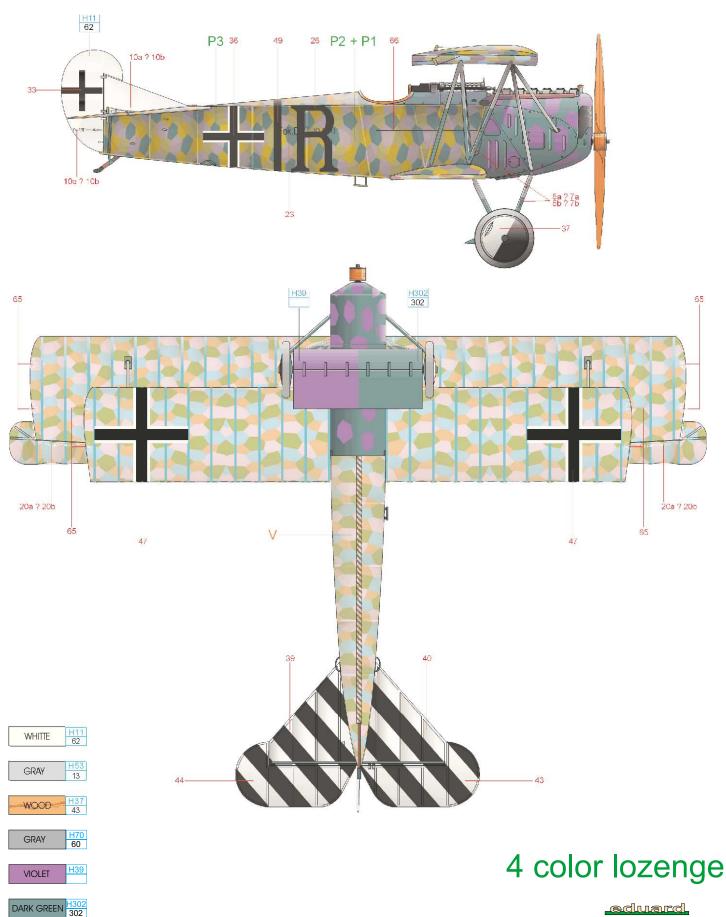
Po smrti velitele Jasta 19, Olivera von Beaulieu-Marconnay, převzal v říjnu 1918 velení jednotky Ltn d R Wilhelm Leusch. Jastě 19 velel až do konce války, který ji zastihl na letišti v Trieru. Svůj stroj si Leusch (5 vítězství) ozdobil krásnou kresbou draka. Zbarvení stroje je jinak typické pro Jasta 19 – modrý trup byl znakem příslušnosti k Jagdgeswader Nr II, žlutá příď pak k Jasta 19. Součástí JG II byly ještě Jasta 12 (bílá příď), Jasta 13 (zelená příď) a Jasta 15 (červená příď).

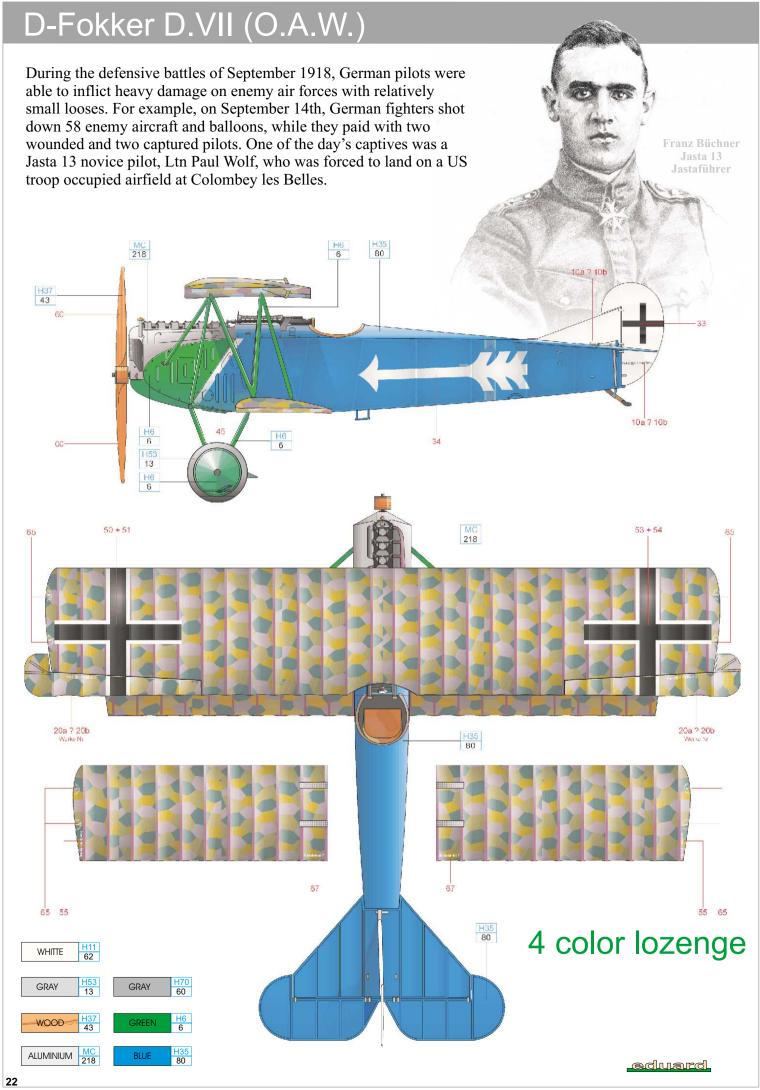

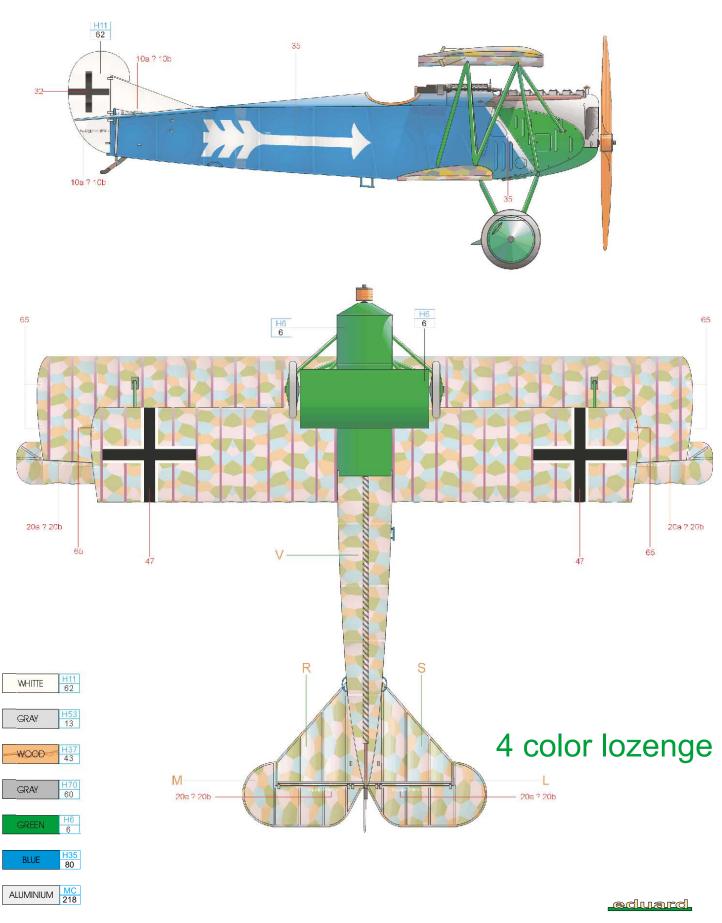
Ltn Georg Mayer

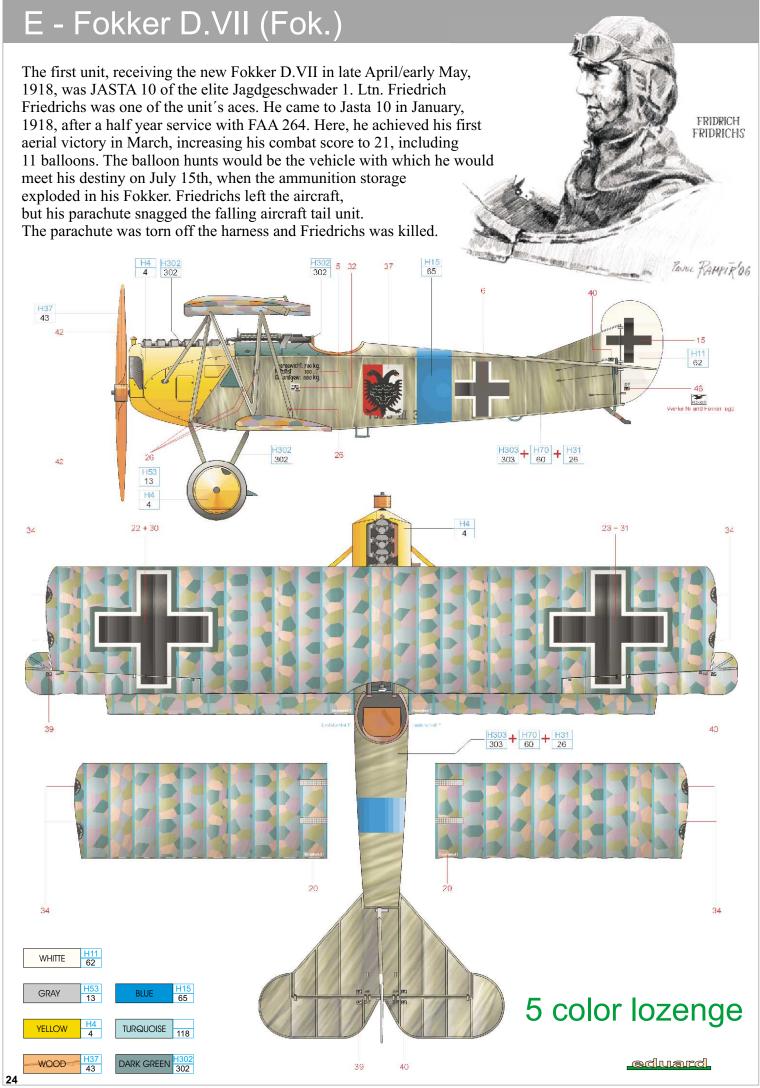
Rozlišovacím znakem letounů Jasta 37 byla černobíle pruhovaná výškovka tak, jako na tomto Fokkeru neznámého pilota jednotky. Po dobu, kdy měla jednotka ve výzbroji Fokkery D.VII, ji vedl Ltn Georg Mayer, největší eso Jasta 37. Velení se ujal v dubnu 1918 příchodem od Jasta 7. V té době měl na svém kontě 4 sestřely. Toto číslo do konce války zešestinásobil. Celkem dosáhla Jasta 37 za rok a půl své existence nejméně 74 vítězství za cenu 15 svých letců.

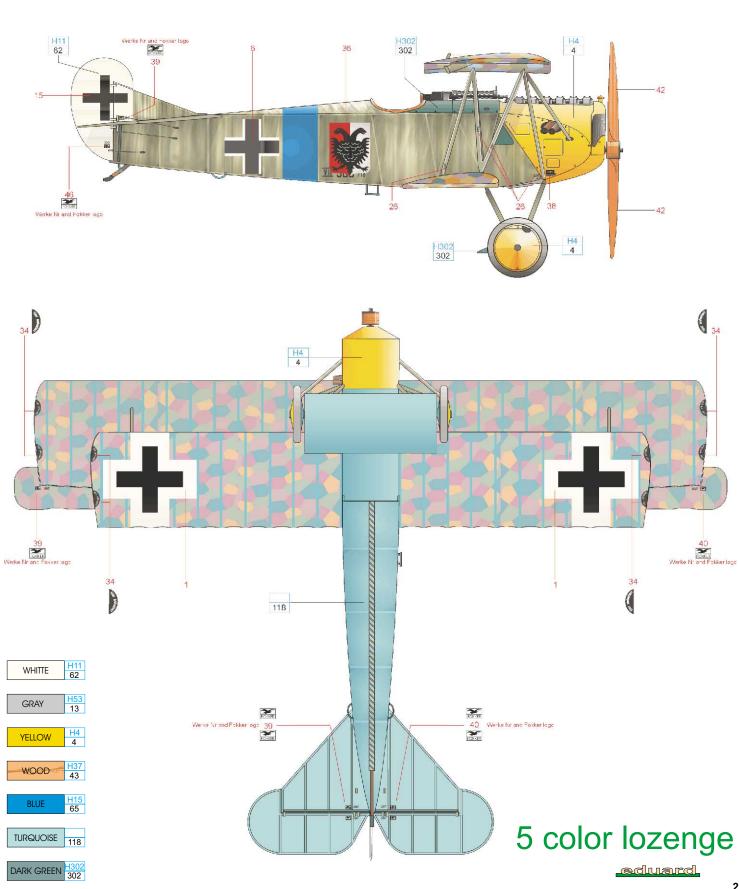
V září 1918 při obranných bojích dokázali němečtí piloti za relativně nízkých ztrát působit v řadách spojeneckých letectev doslova masakr. Například 14. 9. 1918 sundali němečtí stíhači z oblohy dolů 58 letadel a balónů. To vše za cenu dvou zajatých a dvou zraněných pilotů. Jedním ze zajatců byl nováček Jasta 13, Leutnant Paul Wolf, donucený k přistání na Američany obsazeném letišti Colombey les Belles.

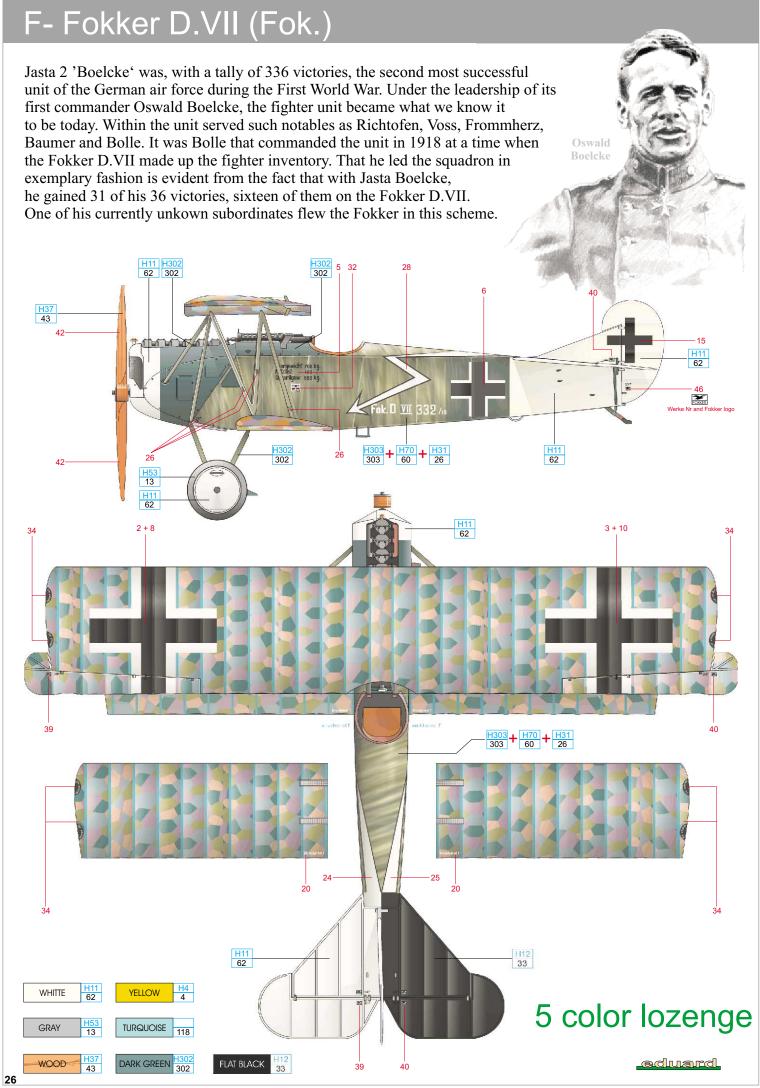

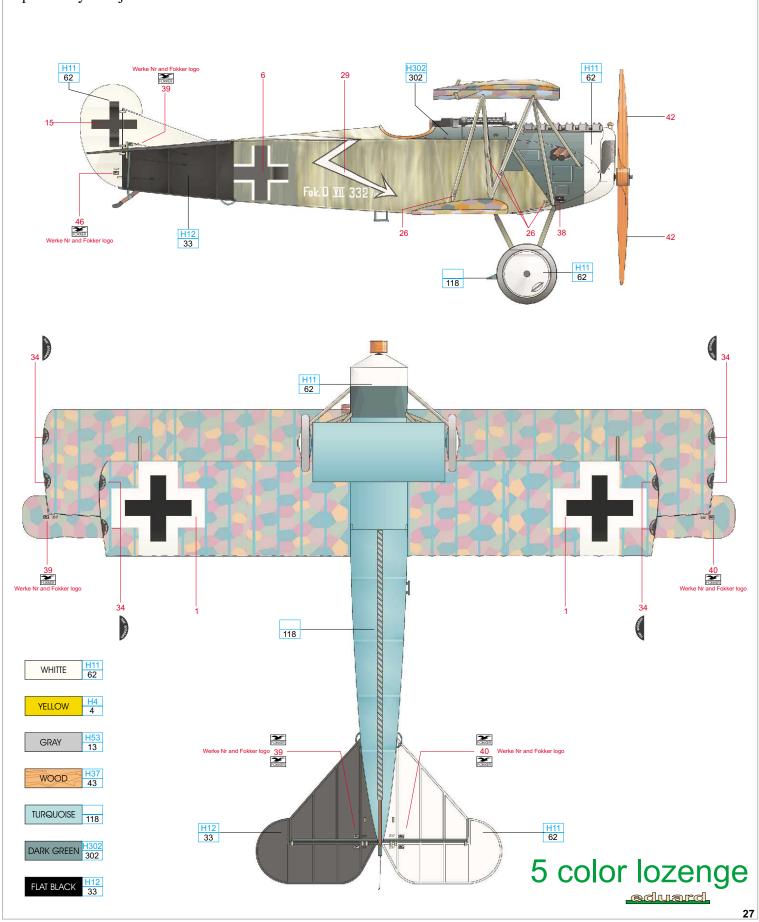
Ltn. Friedrich Friedrichs

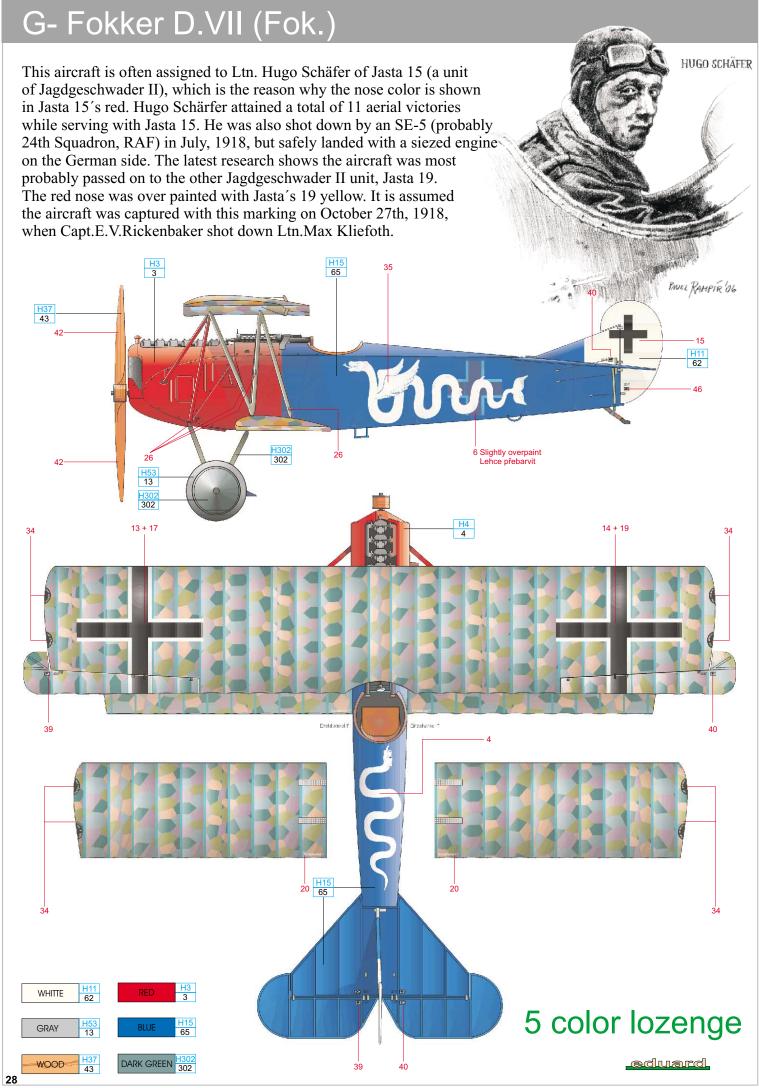
První jednotkou, která na přelomu dubna a května 1918 obdržela Fokkery D.VII byla Jasta 10, součást elitní JG I. Jedním z es této jednotky byl Ltn. Friedrich "Fritz" Friedrichs. K Jasta 10 byl zařazen v lednu 1918, po půl roce služby u FAA 264. V březnu 1918 dosáhl svého prvního sestřelu a během čtyř měsíců zvýšil své skóre na 21, z toho 11 balónů. Jejich lov se mu však stal osudným, když se mu 15.července 1918 za letu vznítila munice. Friedrichs z hořícího stroje vyskočil, avšak padák se zachytil do ocasních ploch padajícího stroje. Následkem toho se padák odtrhl od pilotova postroje a Friedrichs zahynul.

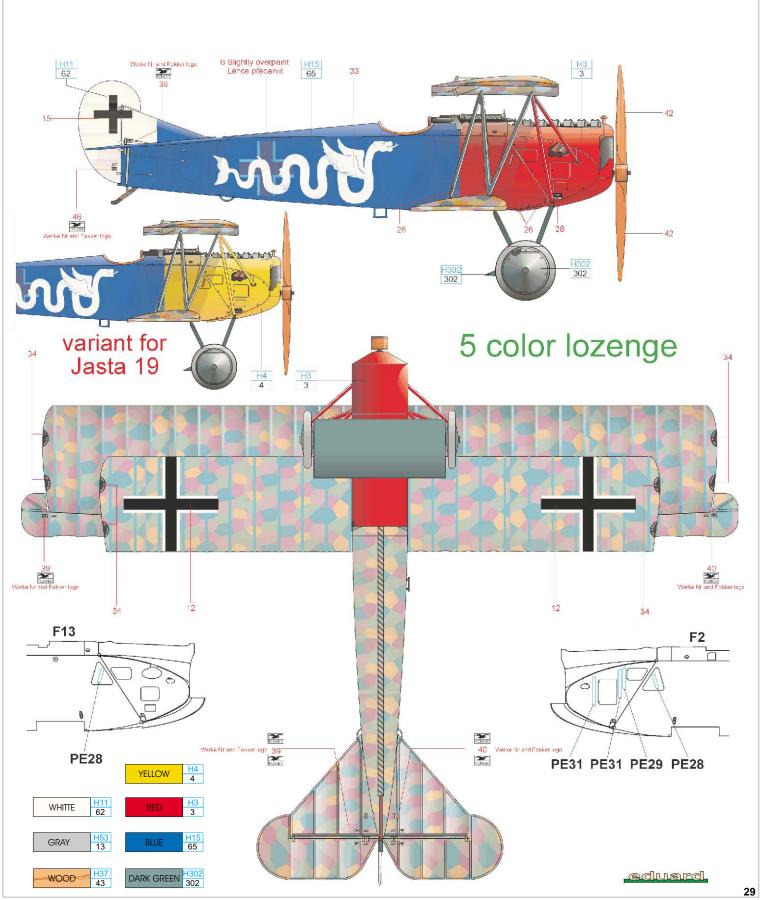
Jasta 2 "Boelcke" byla s 336 vítězstvími druhou nejúspěšnější jednotkou německého letectva v první světové válce. Pod vedením svého prvního velitele Oswalda Boelckeho stála u zrodu stíhacího letectva ve formě, v jaké ho známe dodnes. Sloužila u ní taková esa jako Richhofen, Voss, Frommherz, Bäumer nebo Bolle. Právě Karl Bolle vedl jednotku v roce 1918, tedy v době, kdy byla vybavena Fokkery D.VII. O tom, že ji vedl příkladně, svědčí i to, že u Jasta Boelcke zíkal 31 ze svých 36 vítězství, z toho 16 na Fokkerech D.VII. Jeden z jeho dnes neznámých podřízených bojoval na Fokkeru ve zde nabízeném zbarvení.

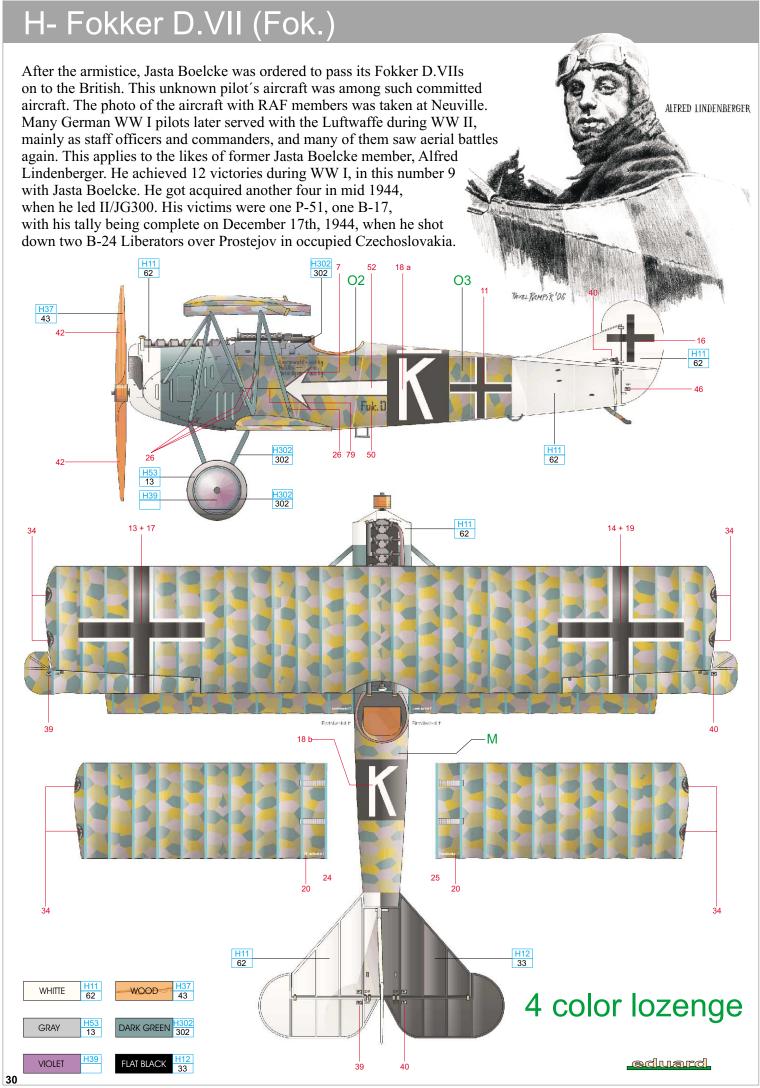

Ltn. Hugo Schäfer

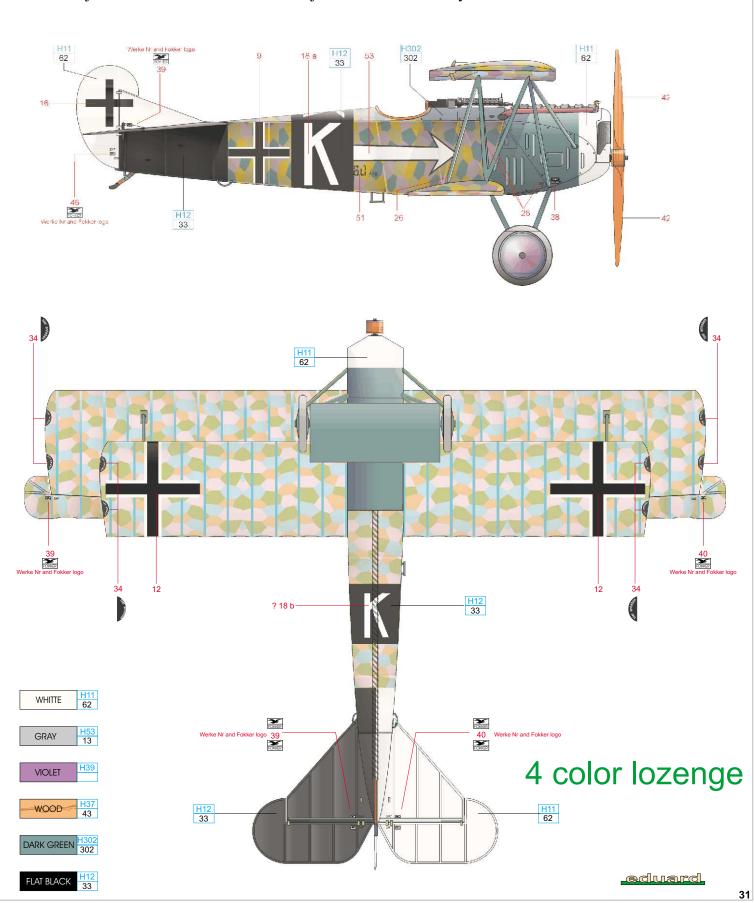
Tento stroj bývá často připisován Leutnantu Hugo Schäferovi, příslušníku Jasta 15. Proto je barva přídě udávána jako červená. Hugo Schäfer dosáhl celkem 11 vítězství, všechny u Jasta 15. Byl také v červenci 1918 sestřelen letouny SE5, pravděpodobně od 24. sq RAF, ale bezpečně přistál se zastaveným motorem na německé straně zákopů. Poslední výzkumy ukazují, že jeho letoun byl nejspíše od Jasta 15 předán k jiné jednotce v rámci JGII – k Jasta 19. Zde prodělal změnu zbarvení, kdy červenou barvu přídě Jasta 15 nahradila žlutá barva nové staffel. A pravděpodobně v této podobě padl do rukou spojeneckých vojáků, když v něm byl 27. 10. 1918 Capt E. V. Rickenbackerem sestřelen a zajat Ltn. Max Kliefoth.

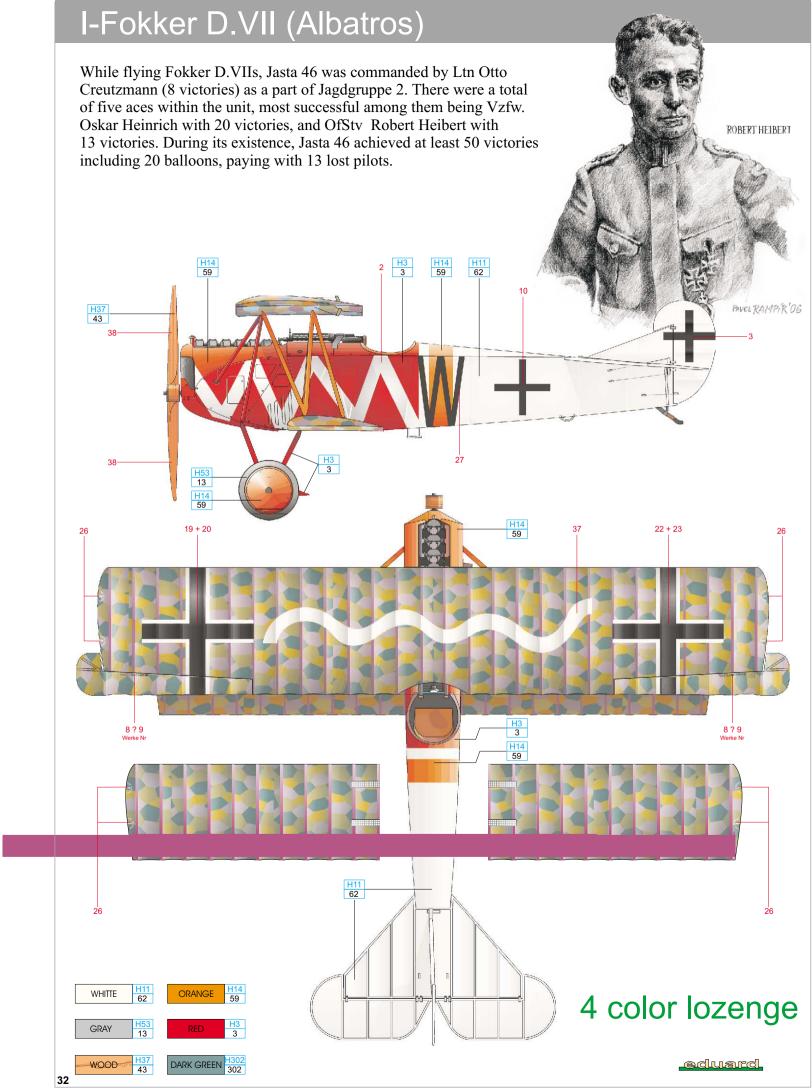

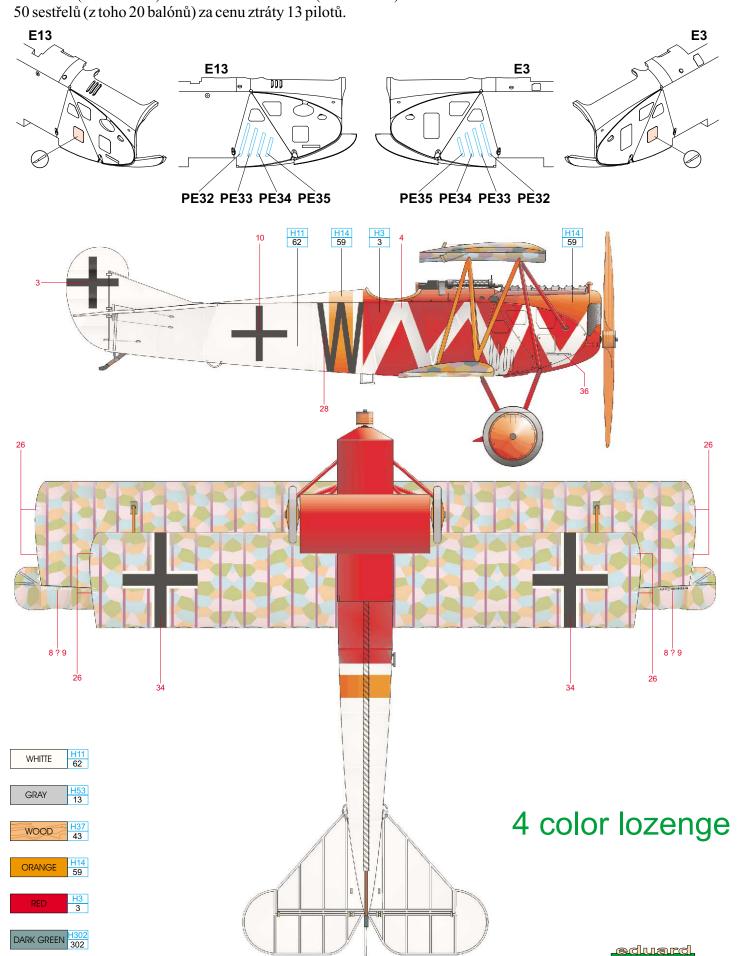
Jasta Boelcke

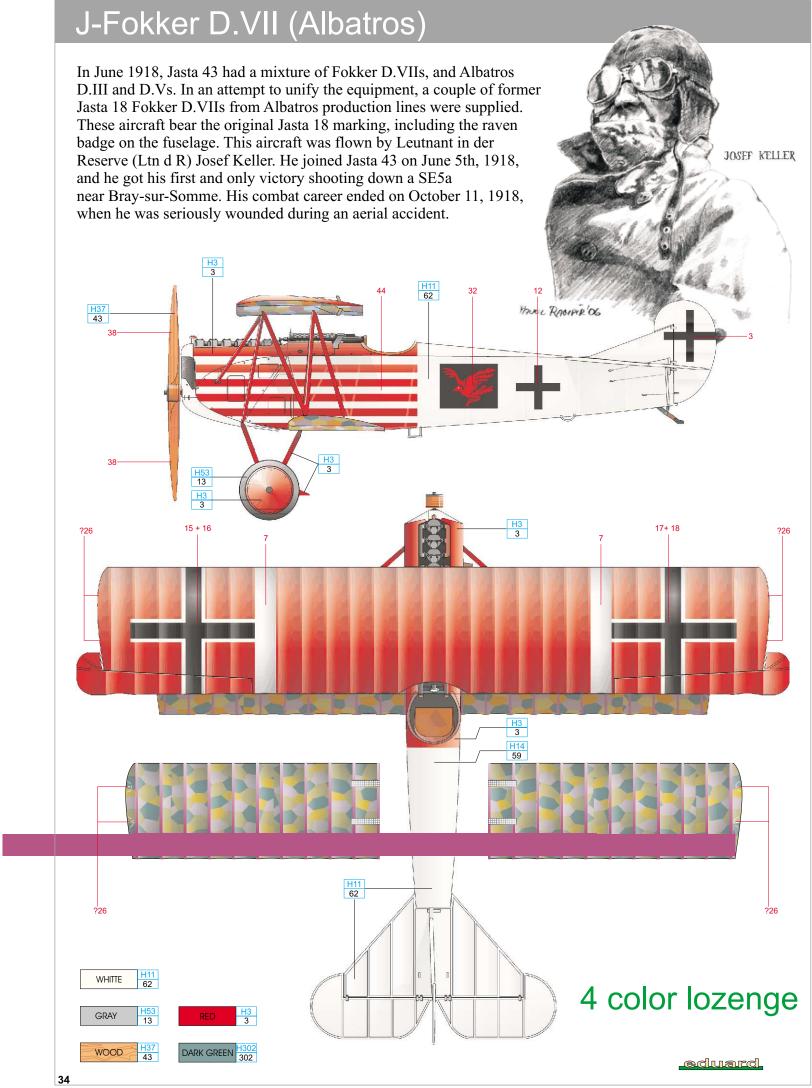
Po německé kapitulaci obdržela Jasta Boelcke rozkazy k předání svých Fokkerů D.VII Britům. Mezi odevzdanými stroji byl i tento letoun neznámého pilota jednotky, před kterým se v Neuville nechali vyfotit příslušníci RAF. Mnoho letců německého letectva z první světové války se později stalo příslušníky Luftwaffe. Většinou sloužili na štábních a velitelských funkcích, ale někteří během druhé světové války bojově létali. Jedním z nich byl i Alfred Lindenberger, bývalý příslušník Jasta Boelcke. Za první světové války získal 12 vítězství, z toho 9 u Jasta Boelcke. K nim pak v druhé polovině roku 1944 přidal jako velitel II/JG300 další čtyři - P-51, B-17 a svůj účet uzavřel 17.12.1944 nad Prostějovem dvěma Liberatory.

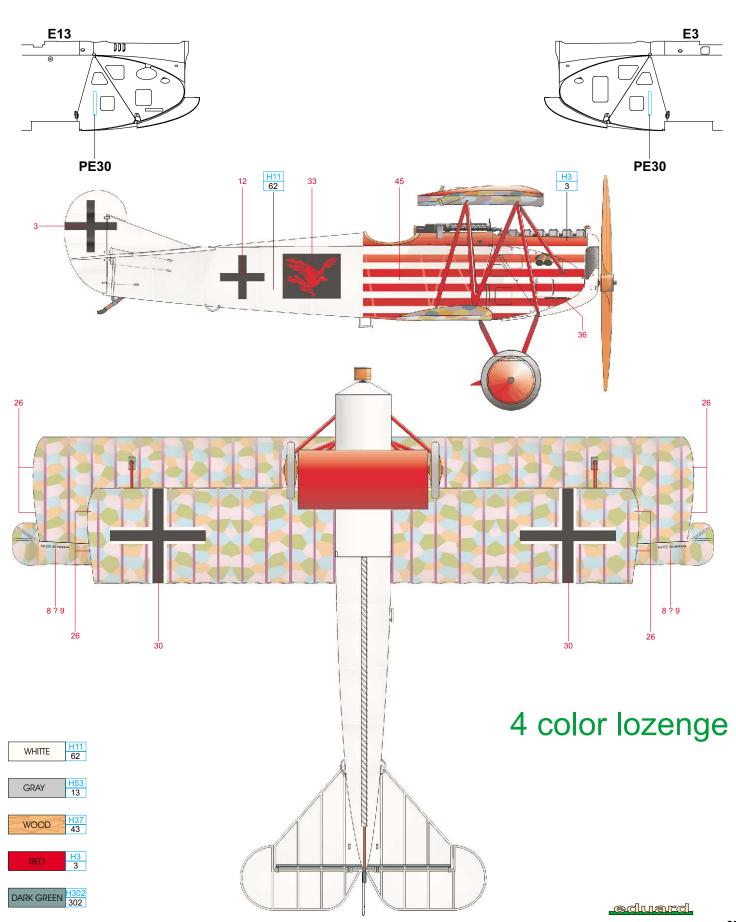

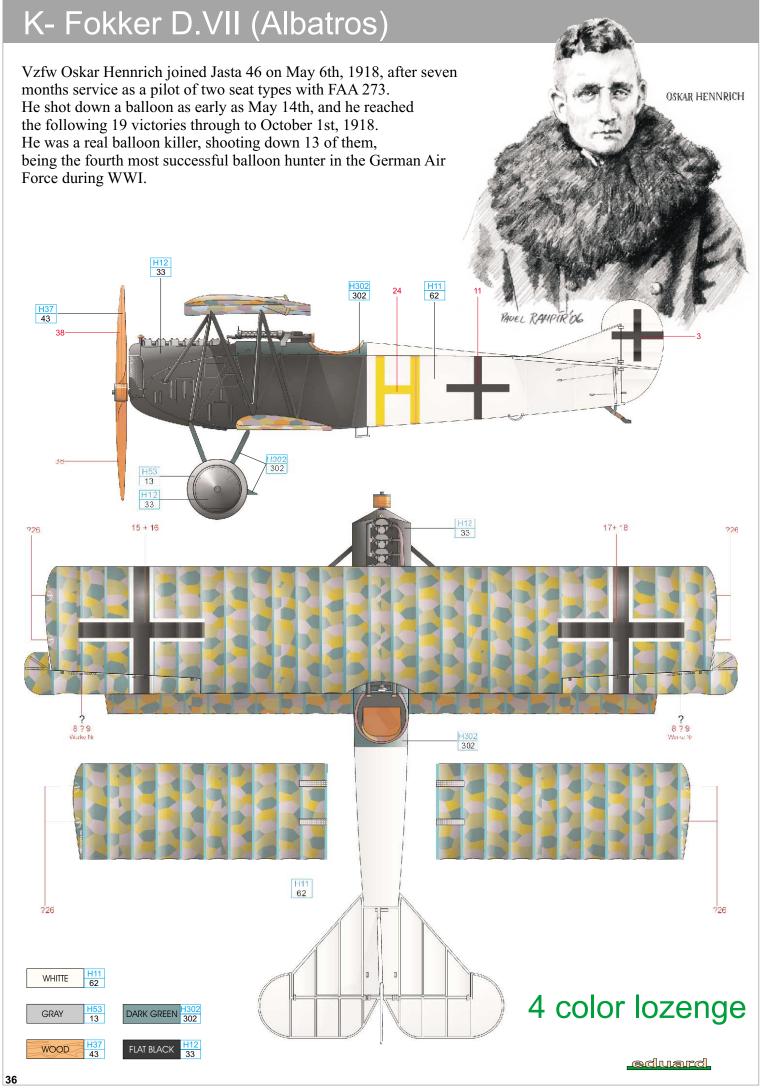
V době, kdy byla vybavena Fokkery D.VII, působila Jasta 46 pod vedením Leutnanta Otto Creutzmanna (8 vítězství) jako součást Jagdgruppe 2. V jejích řadách bojovalo celkem 5 es. Nejúspěšnějšími byli Vzfw Oskar Hennrich (20 vítězství) a OfStv Robert Heibert (13 vítězství). Za dobu své existence dosáhla Jasta 46 minimálně 50 sestřelů (z toho 20 balónů) za cenu ztráty 13 pilotů.

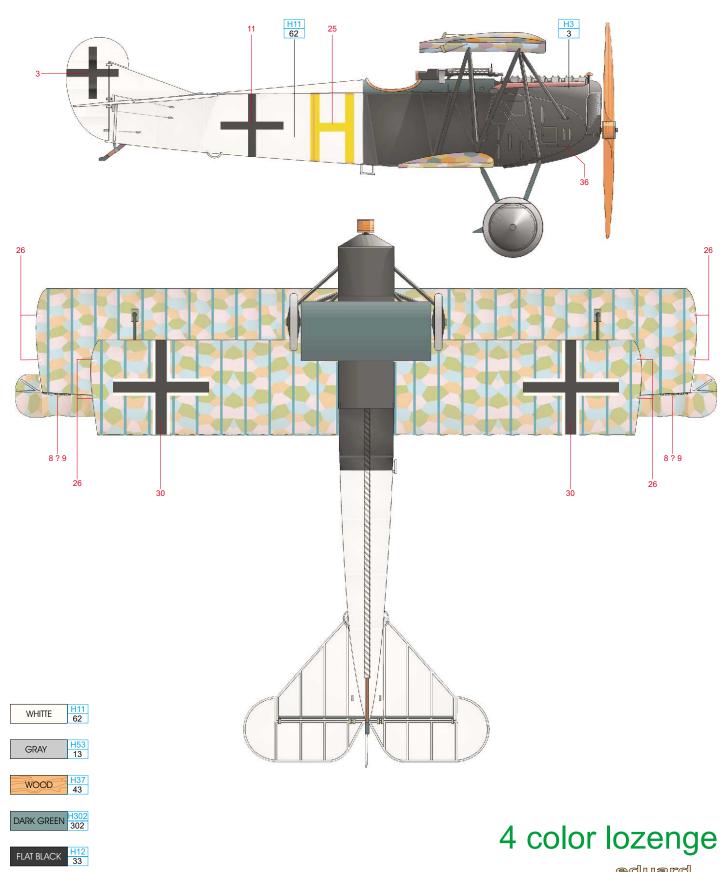

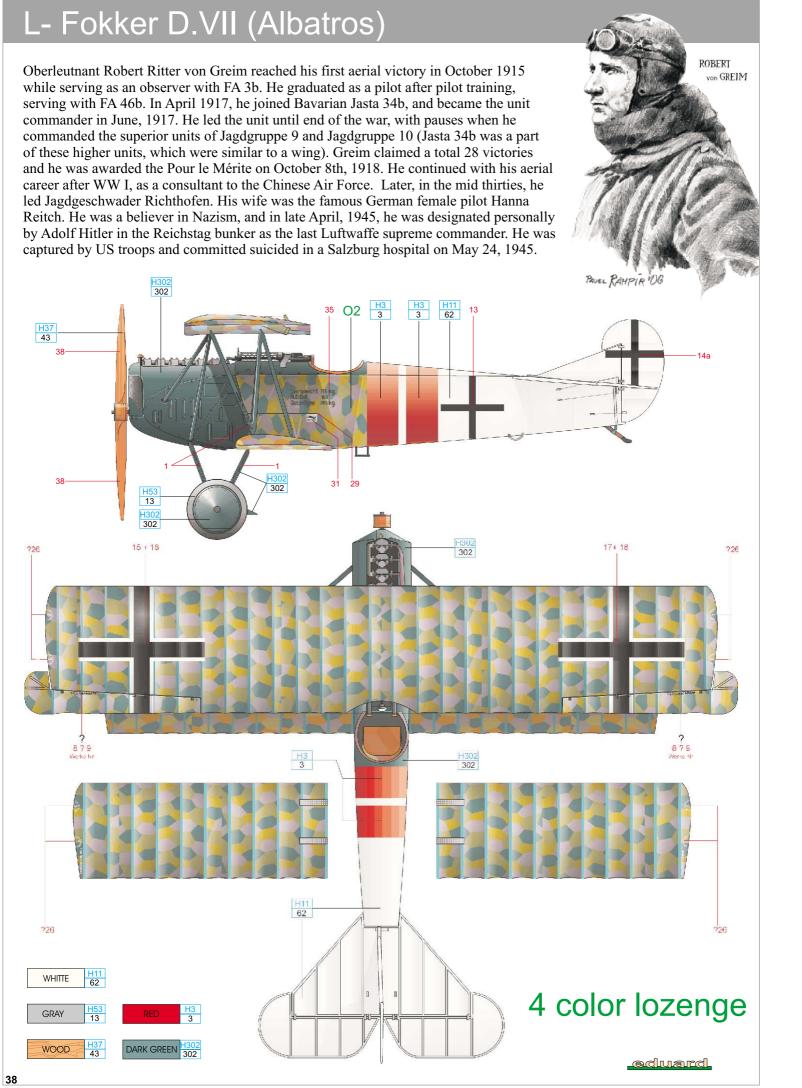
V červnu používala Jasta 43 jako svoji výzbroj Fokkery D.VII, Albatrosy D.III a V. Pro sjednocení výzbroje dostala později několik Fokkerů D.VII (Alb), dříve používaných Jastou 18. U nové jednotky si stroje ponechaly své původní zbarvení, včetně symbolu havrana na trupu. S tímto strojem létal u Jasta 43 Leutnant in der Reserve Josef Keller. K jednotce nastoupil 5. června 1918 a odpoledne 8.8.1918 dosáhl svého prvního a jediného vítězství, když u Braysur-Somme poslal k zemi SE5a. Jeho válečnou kariéru ukončila 11. října 1918 havárie, při které utrpěl vážná zranění.

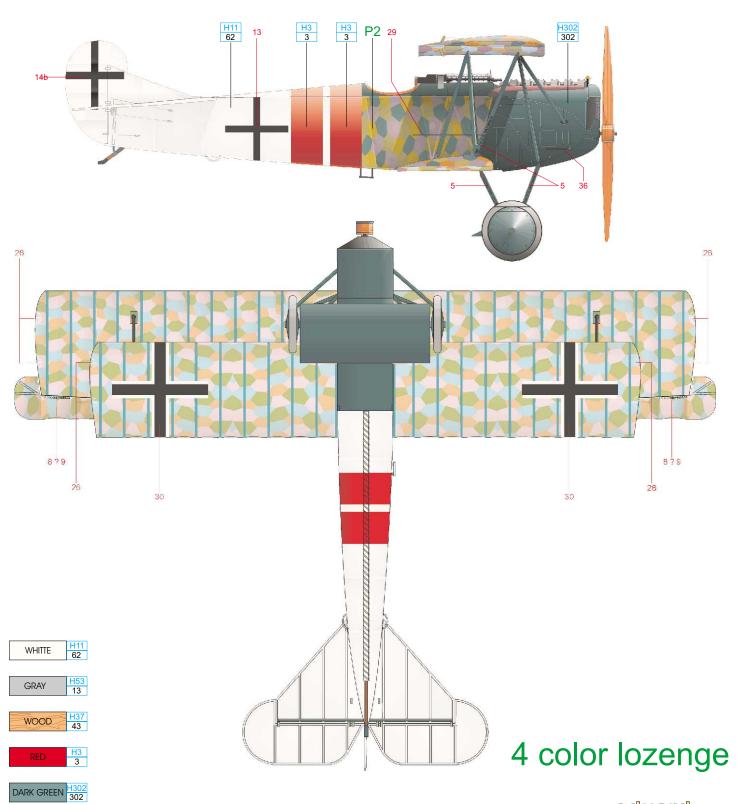

Po sedmi měsících služby jako pilot dvojmístných letounů u FAA 273 nastoupil 6. května 1918 Vzfw Oskar Hennrich službu u Jasta 46. Již 14.5. sestřelil svoji první oběť – upoutaný pozorovací balón. Do 1. října dosáhl dalších 19 vítězství. Očividně se specializoval na ničení balónů, neboť jich poslal k zemi 13. Stal se tak jejich čtvrtým nejúspěšnějším lovcem v německém letectvu.

Oberleutnant Robert Ritter von Greim dosáhl svého prvního sestřelu v říjnu 1915 jako pozorovatel u FA3b. Po pilotním výcviku a službě u "dvoumístné" FA46b byl v dubnu 1917 přeložen k bavorské Jasta 34b, jejímž se stal v červnu velitelem. Tím byl až do konce války, pouze s přestávkami, kdy velel jí nadřízeným Jagdgruppe 9 a 10. Celkem dosáhl v první světové válce 28 vítězství a 8. října 1918 obdržel nejvyšší německé vyznamenání Pour le Mérite. Letectví neopustil ani po prohrané válce. Byl například poradcem čínského letectva, vstoupil do nově budovaného německého letectva, v letech 1934 a 35 velel Jagdgeschwader Richthofen. Jeho ženou byla slavná německá letkyně Hanna Reitch. Byl věřícím nacistou. Koncem dubna byl osobně Adolfem Hitlerem, v bunkru pod Říšským kancléřstvím, jmenován posledním velitelem Luftwaffe. V květnu 1945 byl zajat Američany, svůj život ukončil sebevraždou v salcburské nemocnici 24. 5. 1945.

During the development of this model, and of the decals and camouflage schemes, we found the publication Windsock: Fokker D.VII ANTHOLOGY to be absolutely essential. For further research into this aircraft, as well as detailed technical write-ups, we cannot recommend this publication high enough.

4 COLOR LOZENGE 5 COLOR LOZENGE 4 9 9 136 13b 2b 2b 12b 12b 3b 3b 11p 11p 4 4 4 4 10b 2p 10b 2p **9**9 q9 9 9 δ PORTY PORTY 7b 8b 8b 7b 8b 8b ۵ **4** 2 **7**p 9 q9 eb 10b 10b 2p 2p 11b 11b **4**b 4 12b 12b 3b 3b 13b 1b 2b 13b 1b 2b STEP 8 STEP 8 19 <u>a</u> 13a 13a 2a 2a 4a 3a I2a 4a 3a 12a 11a 11a 10a 10a 5a 5a 6a 6a **7**a **7**a STEP, STEP, PORTY 7a 8a 8a 7a PORTY 7a 8a 8a 7a STEP STEP **7**a **7**a STEP 3 STEP 3 O **7**a **7**a 6a 6a 4a 5a 10a 5a 10a **4**a 11a STEP 5 11a STEP 5 0 12a 3a 3a 12a 1a 2a 2a 13a 13a STEP 7 STEP 7

Při konstrukci tohoto modelu, jakož i při přípravě obtisků a kamuflážních schémat, nám byli velkou pomocí vynikající publikace WINDSOCK:Fokker D.VII ANTHOLOGY.Pro dokonalé seznámení s barvitou historií tohoto letadla,stejně jako pro studium zajímavých technických detailů,Vám tyto publikace vřele doporučujeme.